

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B

405-
406

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

B
405-
406

המכתב
7790
והמכתב
7791
שנת 1510
—
המכתב
ה'א
Goble
s. a.

405

75
595

IGY FÖGY. AN. 1.00 Ft.

KAUFMANN
DAVID
KÖNYVTÁRA
B. 405-6.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 405-6.

ר

ב' ס' ט

מאמר משרא קמרין בספר דניאל ע"ה

ב' ס' ט

פרח מטה אנרהם לבית לוי

שיר אשר על זה הסאמר חברתיו
ואמנם בשקל השיר לא שקלתיו

אנלה התומים • בדניא התומים • בעוד קן הימים • דכרים נפתרים •
 תרכנה פיות • טבנין תלפיות • וחכב פפיות • כצארי צרים •
 ומכר ישלח הא • לעמו ישרא • זכאל לנין גול • ויכריו דרורים •
 במאקים ותפעים • לבלות הרשעים • יעלו מושעים • כראשי הקרים •
 ובמקום מגדל עדר יגל הא הרד • יתקן העברי • משיח העברים •
 ושהקן יסומם • והפעע ישתומם • וזאת יקומם • וישא נס הרים •
 ופלת האם מוכי • למקדש א קני • אשר יהיה כנוי • ומכבוד כאורים •
 וליהודים אורק • ולגוים מורא • ויובל שי לכוניא • אשר הואו כהרים •
 ועוד בטנת טלה • ומרומם בתהלה • יבו מלמעלה • כשמות לסגרים •
 והוא היום הכארי • שאור חיים לאור • ואני למורדי אור • וזדים ארוים •
 ותרה השמחה • בעדן ומכחה • ואורה זרומה • לצריקים ויקרים •
 וישמח החתן • בעדן אשר כתן • לכלה בת איתן • אהובת נעורים •
 ויצאן בני ציון • לשאר א עלין • בשמחת אפריון • במחול ככורים •
 ורגל מרובה • יאהב כדברה • לכלה חטובה • מעולפת ספירים •
 ותגל בתולה • כיופי כלולה • בכל יום גג לילה • בשמחה ובעירים •
 אשר עיניו יונים • ושפתיו שושנים • ידמם על כנים • כארזים ככחים •
 לריח שמיך • ושמחות פניך • יבולן בניך • השיתמו לשרים •
 וסעדת לניתן • בבנת הביתן • ועוד תרבה מתן • לשושנת יעירים •
 תנהגו עלמות • בכלם וכו חיות • ואז עוד לא כמות • לרורי הדורים •
 יקדמו סרים • אחריהם סרים • משוררים סרים • וגם שיר הסירים •
 כחותם סימני • ומיהדך חכני • כקראי עכני • ותפעע אמרים •
 תנחה חפדך • לאכרהם עבדך • העומד לנגדך • ונקהל ישרים •

כספר הנין לפרח מטה אנרהם לבית לוי

אשר לא יאמר ליה ולחמם ליה

מאמר משרא קטרין בסוד הרשום בכתב אמת לאברהם הלוי כתובת לעשות לוי הפרו תורתך

האי קרא אוקמוה אבל תא חוי כוזבי קומי כיה הו דכמי האי עת בארתא דאמריך
 ולא סכקי האי עת אחרא לאתתקפא • מאי עת אחרא כמח דאת אמר כי עת רעה הו
 וכלהו חקרו בני מלכא בני מטרוכיתא וחינון סושכוכהא דמוזובי לה למלכא קדישא ודוד
 על כלא עליה כתיב רבות רבות עשו חיל זאת עליית על כלכה וכמה נכאי קטוט וכמה
 חכמי בכל דרא ודרא כגון דריה דכוניא קדיש' עילאה דכלהו הו מתערי כלגו ליליא
 לזוגא מטרוכיתא בעעלה • ועליהו כתי' כי רבים בני שוממה מוכי בעולה והא אוקמוה
 כין סגיאין הו לה למטרוכיתא בתר דאתתרב כי מקדשא ועמא איתגלי ומטרוכיתא א
 אתתרב • וזאת יתיר מן כין דהו לה בזמנא דאודומנת בעלימו למלכא קדישא דמאן
 הוא דרא דמין לה כדריה דכוניא קדישא דאוף טיעי חקלא ויכוני כלהו משתלי •
 בהאי ואלכמי מלי באתגליא דהא דרא דר' שמעון בן יוחאי שרי כגיה חסירי כלהו זכאי
 כלהו דחלי חטאה כלהו סכיתא שריא בינייהו וכלא בגין ר' שמעון כמא דאת אמר •
 ואתגלי מן הרחא אשר עליך ושמתי עליהם • שתין רבוא ככאי הו בזמנא דרעיא מהמכא
 וכלא בגיניה • שתין רבוא ככאי הו בזמנא דא' הו וכלא בגיניה • וכן כתיב בשמואל ב'
 ויוסף • להראה בשילה כי נראה • א שמואל בשילה • והא אוקמוה בתרתי ויוסף • להרא'
 לשאר ככאי בשילה מאי טעמא כי נראה • א שמואל בשילה בגין דאתגלי לשמואל בשילה
 בגין דאתגלי כמי לשאר ככאי • אוף הכי דריה דר' שמעון כלא זכאן בגיניה דלא כן
 ברין אחריין וסכינתא לא שריא בינייהו • והא אוקמוה כתיב אשריך ארן שמואלך כן ח
 חורין • מאן הוא מלכך דא ר' שמעון בן יוחאי מלכא דאריס רישא לגלוי רין דאורייתא
 זשכילי כתיב ואורייתא דמלכא ולא מסתפי ולא רחיל בתר דשכיב ר' שמעון כתיב ויסכר
 מעיינות תהום וחסמתא אסתלקת מארעא • אוף הכי כדריה דחסידא עילאה ד' יהודה
 בר אבאי הו משתלי לזוגא מטרוכית' כבעלה והו מתכסיאן סתא בחד טלת לאסתדולי
 באורייתא • זכאין איכוין דלא מסתפו כד ייתי קבה למתבע עלבוכא דאורייתא עליהו כתי'
 שקר חתן והכל היוש אשה יראת יי היא תתהלל אוף הכי כדריה דכסיהא יקירא עילאה
 דאקרי ר' ד' הוה ור' קרו ליה ד' הוה בכלא באורייתא בחסמתא ככעניותא כענויותא
 בעשרין דכשרן קמי מאריה וכלא הו משתלי באורייתא יומי וילי • זכאה חולקון ע
 עליהו כתיב תגו לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה • אוף הכי בכל דרי דאמוראי
 ורבין סגוראי ובוזי דאתו בתריא ומריהו דפסקי שמעיתא וישי משיתתא בכל דרא
 ודרא הו אזלי ומתמעט עד האי זמנא דאתקיים במטרוכיתא קרא דכתיב אין מהל לך
 מכל כנים ילדה אין מחויק כודה מכל כנים גדלה • דמאן הוא דידע לה למטרוכיתא מאן
 הוא דיסתודע לה • מאן הוא דידע לזוגא לה • מאן הוא דידע לה מאן הוא דיסתרב
 בעלותא עליה לרבוני לה קמי מלכא כמא דעבר דכ' חיש המדות דכתיב והאר סגין א

מקדשך השמים לא יענין והשת לא אשתכח מאן דיסתכח מאן דיסתמורני
למלכה ולמטרונותא ומטרונותא אשתכח אשתכח וביכילת ולית מאן דיתער לבנה וי
מאן דיע האי מאן יסתמורני האי מאן יסתכל בהאי ולא יבזבז לבושים ולא יסקי קי
כריטייה וכו' השתא דאתאבלת על כניה דמיתו אעב' ולא אשתמורני לה ותו דמלכא
לא ישתכח לגבה דהא סליק לעילא לעילא בהאי מגדלא דפרח באוריא עלילתה וכהת
דמטרונותא קרינא עליהו הכס בכל המון ישראל הכס בכל המון ישראל אטר תו והיא
אשתחרת מן בעלה ומן ולדהא בארמילתא מן סלא והנהו ינוקי זערי עוללי טפחים דינקי
משרהא ומתכחחא בהו וכהתא לרצווי בהו לילכ' כהכל כמוהו כפלג בידא דסמא רשיעא
וכלתי ליה וסגרי קמיה וינקי ראש פתכים חכור בתי כנסתי אתעבירו בתי טולחנא
וכו' אה ספרי אוריתא אתקדו כבורח חסידי זכאי קשוט מיתו בביה עקו עג עקו
דהתא עליהו על האי נדמי ק' כביא מטרונותא ואריות קלן כהמיו ולא בעיה לקבלה
תבחומין דהא הוא דכתיב קול ברמה נשמע נהי כבי תמורניס רחל מוכה על כניה דא
ומטרונותא דכביא על כניה מאכה להכחם על כניה מאי טעמא כי איכנו דמי ימרו
לה קבילי תבחומין וסככי דמעך מעל אכפך היא אמרה במאן אתבחס בעעלי לא יכלת
כי חיבמו דהא לחו מלכא בהדי ועל האי קא כביא מטרונותא והושרת רמעין ועל האי קא
כביכו ולא בעינא לשכח דמעתי מאכפתי ואמינא מן יתן ראשי מים ועיני מקור דמע
ועל מאי כליה האי על רחס משכיל ועל פ' ים זומקים זכיה אכת סמא רכך הזה לך זכיה
אכת רעל בגי ומלכא אתרוממת עבדא דמורד קמי מלכא ונגיש רישא דמטרונותא כך
אינון אחרך והכי אינון עבדך אנת הוית בחרבן מקדשא דמארך אנת הוית גימא
כחזקין לחוכי היכלא דמלכא ולקורו מדבחה ופיעורה דמלכא ללב וזיניה בעל דבחה
ולאגלוי בגי יקרוי אנת הוא דעברת האי עבדא טבא באינון עשרה זכאי קשוט ל
עקיבא וחברוי גא אשתכח כחומין מני הו' לא אשתכח זכאין מנייהו לא אשתכח דחלי
חטמה מנייהו אנת קנא קדמאה כעבדו מן חילין זכאת בתרחה וכל ההו מלכי ושלטוקי
דמלכו קדם מלכא משיחא אכך קא חמו דכתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל גלח אתידע לך הלח אשתמורני לך דבתראה מאינון מלכין ו
דכתיב ויוק בעל חק בן עכביר וימלך תחתיו ודר נש עירו סעו
והא אוקמוה קדר דח קנה דאיהו הרור כלבוס דכתיב ביה הור והדר

הדר

לכסת ושם עירו פשו דא טין רבלא פשאן לקבלה וכרזא דחשכא דאתון הכי הו' ו
נש חשתו מהיטבא מאן היא דכיתנה דמלכא דא כנסת ישראל ואמאי מהיטבא דחוקי
מנינא לקבלה כמה עיכו מן קנה בת מערד מאי בת מערד דהא קדם רכא יחכו ממלכו
למלכו ומתאי חומה להאי חומה דיטרדון לחון מארעהו ובתר דח בת מי זכ יתן להו
קנה דהגא כמייא ויכלן סכר עומי ונגן נחש דכסיכו מנייהו יתיאלון דהכא
דכתי תחת הכנסת אביה זכב' אימא לי אנת סמא תחת ר עקיבא וחברוי מה היא דתיני
לא כהתא זמנא יתקיים כך האי דכתיב כהנשר

מנא מנא
דכא טעא מלתא מנא מנא אהא מלכותך

והשלמה תקל תקלת כמזאכא ואשתכח חסיר פרוס פריסת מלכותך ויהיבת למדי
זכרים ויהתן פרוסאי ויכפסון רומי רכתא דמליא ארכלוסין מכבך ועיבדון כה קטא רכא
ויהתן קרא דכתי' יהיה אדום ירסה והיה ירסה שיער איכיו וישראל עושה
חיל והיה ירסה שיער איכיו מאן איכיו אלן איכון פרוסאי דאיכון בעלי דכנו פרוסאי
וכתר הכי ישראל עושה חיל ימה בתיב כתייה וירד מיעקב והאכיד שריר מעיר ונחמי
פעתא עבר וינ עלמא דכתי' זאת רוח הטומאה אעביר מן הארץ וימר לך מיכא כהנא
מונא רכ רכא כאזר שכלה נפוס חרבך כן תשכל מנאס ארך כחה דהתבלת כייפך
כשיא דאנת קטלת כהיו ארך הכי כן תשכל מנאס ארך כתי וילך אליו אנב מערונות
דהא אתרבה בתנוקי מלכין דאכל כמה אכרי מן ענא כמה אכר מן החי ויחמי חבב
אכן סר מר המות כד' איתקריב זמנא דמותא דסמא רשיעא בגין דא אכת מטרונותא
קבילי תבחומין מן קנה דאמ מעני רגלך מיהק וכו' דהא איכון ככך דאלו מן דעך
וחינון ינוקי דכי רב וכל איכון דאתאכנו בידא דסמא כלתו יתון לותיק דכתי וסגו כניס
לבבולס וכתי' יהיבאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליה וכלהו כביאי קשוט ונתבשרו
על האי דכתי' הנה אשא אל גוים ירי ואל עמים ארים כסי וכל הנהו כחמת

ואתון

קדישין אתון כבי מלכא כבי מטרונותא טור רעוטיכו לרא א
אתכונון למסוך לה אתכונון למחרילה ולרצווי לה כדאי מלכא
אזרזו לזוגא לה כפ'גו ליליא דהתא שעתא רעוטה אשתכח
בגין דתזכו לבמה חרוא דחמירי רב רביא אשתרלו לאושרא דמעין על בי מקדש דאתרוב
ועל בתי טגותי דאתעקרו ועל כמה זכאי קשוט דכפלו בידא דמקוס ועל ינוקי דכי רב
דאתהיבו לעמא נוכראה בגין דתזכו לחמתא בגין יתזכו להולא דמלכא לחרוא ד
דמטרונותא לחרוא דירושלם דכתיב שחחו את ירוש'ם ונגלו בה כל אוהביה טיטו אתה
משוש כל המתאבלים עליה דהא אתקריב זמנא דייטי מלכא משיחא אתקריב זמנא דידבר
קנה למטרונותא וכגהא אתקריב זמנא דכרסון רמיו ועתיק ימין יתיב ואצטרך כיועני
בבלותי ובתחוכבי ובאוריתא דקיימא על כלא השתא היא שעתא דלא אנשריך לשכחא
ליה כלל לקנה ער דייטי מלכא משיחא ויבנה מקדשא וישוי לירושלם תושבתה כתרעה
דכתיב המזכירים את יי אל דמיו נכסי וכתיב ואל תתנו דמיו לן יכוון וער ישים חר
ירושלם תהלה בארץ אזרזו קדישין רעל האי זמנא אתמר והואיל והכי הוא כל כרנס
ישוי ידיו בתוקפיה כל כרנס יכוון לכיה ורעוטיה לאמלכא עליה למאן דברשותיה חי
ומותא בדין כרגלין באורכין פתיחן בעייכין פתיחן כפומא כלבא לכלוי כלתא ברעו
קמי אכא סבא עתיקא דעתיקי אזרזו קדישין אתתקכו בתיקוכיכוו כחכמתא כשכלתרו
בעיטא ובמכרעא אהלכשו שרייאל ואחידו רומחין וסיפון חריפון לשפתא זכא בהו מן יכר
בישא ולאשתכחא כלבא דביא קמי מלכא קדישא דיתב לריבא וספירן פתיחו השתא
יתפתחו תיעי שמיא והשת יתגלי ויכפוק מלכ עילאה מהאי מגדלא דפירח באיניה דאיהו
דפיה דלמר דטב למתב טן דו מלמיה ארמלו דאטמר התם קנה וחד מככא אף וארבע
מאה וכמה טגין ברא דהאי קרא דכתיב עם לכן גרתי ואחר עד עתה כדתימא לקמן
כזמנא דח

תגלי

יתגלי ויסתר אכפין למטרונותיה וכל קדישי עלינו יתחלחלו ויזדעזעו מבלוא דמלכא
קדישא הסהא ינפוק מלכא מישיב יתבא דקן כפור רחיה טמיר וגביו ביה כירא
דיום סתימא טהא קרא דכתיב לסרבה המשרה נלשלוס אין קן הסתא יתגור על מאן
דזוכה למסמי בקרא דמאריה ויתבנו שמייה בהפרא ויתמימיתחבלי משימא דכתיב
והעתה יהיא ימלט עמך כל המצא כתוב בספר בגין דא אזרחו וזרחו ואתרכו
ברמיכו לקיימא קרא דכתיב הבין לקראת אהרן ישראליתקטרו במהיותותא עליאה
לא יסמי לכונו לסר אחרא אתפרטו מהדגרי עלמא אתקרטו בקדושא דמריכו לאתפורי
ליה ברחמי לתברא תקפא דריבא להדגרי כל אינון אחרי ריבבא לכונקיינו דיתחלחלו
ויתברו ויעירקו ויתכספו ויעלון כדוכתיבו ולא יפקו לבר ולא יטון עלן בגין
דא חסתלו בקדושא דמריכו אמלכו סמיה עליכו אתרבו ביה בתוקפא אתקטרו ביה
ברקא יאות בגין דיתחן חיי עלמא ותרין עלמא דאמי ויתאמר עליכו ואתם הדבקים
בוי אהיבס חיים כלכם היום ולי ימרון רבונותא תגי דרישאן מנא לן האי אנא אחיבא
ליה ואעב דהאי לשאלה וחרוא אתקפדי בעעתא דמסתעיבא ביה עם כל רא דא
דתיבתא בליפא קדים מעליא יספר קדמי להחויא וכו אנא נאכא למען ירון קדרא בר

שלום שלום לרחוק ולקרוב לקטון ולגדול

פאת נוסק ידי גבירי וגאונוי עבד לעבדי ארובי עני ורם אין כל כי גם המלכות
כולד רם ויהי וכל העבד לרבר לפני רבותי הרואים אותי ותינו אפילו בדברי מבוארים
כל סין בדברים סתמי לבלא לפרמא לא גלי זולתי ברשות ונתינת טעם כי לא גבה לב
ולא רמו עיני ולפני רבותי יכדע וישפיל ראם באגמון וקול דברי תורתם כקול המון
יעשה עטרה להתגדל ונקם יתבא וכבוד החברים אשר עבודת הקדש עליהם על כתיב
ישא כלם דריקים כתיב יסרחו ויקר אברהם אחים ארצה וישתמו

אני הצעיר באלפי ונמשפחת בית אבי

הן תי אברהם איש מבית לוי נשם האחר אליעזר הוא הרב ארובי אבי אשר בתורה שאנה
לו כלביא הכני מעיר בארצה כי הטעה שהתחלתי לסדר לפני רבותי את אשר חדשתי ו
ולכתוב את אשר חשבתי תעה לכבי פלגות דת תקפתיבא מרכבותא סן יאשימוני אמנם
לשום סמיים כתבונתי וכשמו לבדו כשעבתי הן אהים יעזור לי מי הוא ירשיעני הוא
יהיה בעזרי ויקרבי מי הוא יחיקני כי אבי ואמי עזבוני ולי יאספני

ואם מצד האזהרות אשר אני מזהיר רבותי יתפסו כי אסיב על זה גבית
וגאנמי א תרשיעוכי כי לא לרבותי ביה מלאכי לבי לרבר ורברים
למבר כי להם ראוי להוכיח ולי כפה לקבל וכעמר רגליהם להתאבק אך לחברי אשר
בגילי אדבר ואף גם זאת להם איכני במהיר א במזכיר ועם היות כי זה הרבר ה

כלכי יכער לא אבוט כי אדבר את ארבי בעפר ואף אם שניתי אין להאמיני כי סמך
גדולים וטובים ממני אשר קטנם עבה ממתי עעג כלכרים חאלה וגם מן הגאונני עליהם
השלום וכל המסכימים שנת קיח ואמנם אני אוכיח בראיות בריות ונכות היות
דברי אמת בעזר אהי אמת ואמנם לא באתני הנבואה עליהם כי לא נביא חבי ולא כן
נביא אככי ואם יעבר מזה הזמן אז יודע כי אני הא שטעתי דבר אלי יקום לעולם
ואם נזכה יזהר את הקץ ואמנם הם דברים מתישבים ומתקלים והם בעצמם מוריד
פל אמתם ונעמתי כגורי כי לא יהיה טענת דברי נאמת א הזוכה אמרי תוכלנה
בשמחות וניל לכל פלך ופלך תבואינה בהיכל מלך לרנות במאים כפלג מיט בנין
לקרא שנת רצון ליל לנחם עם אכיון שנת שלמים לריב ניין תבואינה ארץ מרחקים
האיים הרחוקים יעלו א הר המור המעטור ראשו בעין תבואינה ערי יהודה כחדק
יבשרו בנין על הר גבוה יעלו לכפר ניין שלום ישיעו וטוב יספרו מלי עתק
תמין ידברו ופולת יא יבשרו **קודם שנכנס בביאור הקץ**

אקדים הקדמה להסיכ לבעלי תריסין
ואמר כי מה שאמרנו דול במסכת פנהרין בפרק ח'ק תפח רוחם פל מחשבי קצין כבר
כתנו טעם לדבריהם בזה והוא כי אחרי שיחשבו וינצחו את הקץ לפי עינם ויגע אורנו
הקץ ולא באל ולא יתלו האשם במחשבין את הקץ טעמו ואמנם כבר ראינו גדולי עולם
פחשבו את הקץ והגיע הזמן ועבר זה כמה ימי ולא חשבי זה אכחנו המאמיני בני מאמיני
מתאשים מן הגאולה ח'כי ידענו כי קצםם לחשך ולבלותנו זה כתי קצנה חלה שהחשבי
טענו בראה וירוע שהחשבים פחשבו את הקץ שראו מאמר זה שאמרנו על תפח רוחם
פלמחשבי קצין ולא חשבי זה נמנעו מלחשב גם כפי המוכן מדברי ראיול אין כוננת
המאמר הזה רק על המחשבין המתאשים מן הגאולה שהגיע קן חשבוכם אכל תי פלא
יתאש מן הגאולה בהגיע חשכו כי יתלה האשם בעצמו אן בזה דופי

עוד אם יקשה

בעיני איש איך יתכן לחשב את הקץ וריבאל איש מורדות
בעצמו לא זכה להכינו דכתיב ואני טעתי ולא אכין וסר
נאמר לו לך ריבאל כי סתומים וחתומים הדברים עד עת קן הנה גם זה כבר ראו אותם
החכמים הזכרים ולא חשבו זה נמנעו מלחשב ואמנם אני אסיב על תוכחתי ואמר
כי כיון שאמר כי סתומים וחתומים הדברים עד עת קן כירה שבעת קן לא יהיו סתומים
ואם הכוונת קן על העת ממש שיבא משיח פער העת הדי יהיו הדברי סתומים וחתומים
וכשיבא יתבררו ויתלככו החכונות הנה אני לא ידעתי אם כן איפה למה נכתבו
מזם תועלת לנו בשנכתבו אכל הכונה עד עת קן עד קרוב לזמן ביאת משיח ועד
הדור שיבא בו משיח והטעם למה יהיו הדברים סתומים וחתומים עד איתו הדור לפי
פאילו נודע הקץ וכאמר בפירוש כמה מאותם המפמני את הרב על מנת לקבל פרס סתיו
בדורות הראשונים בראותם אורן ימי הגלות וכי תחלתם ככזה שיבא לנין גא ביתקם
יפקדו על מעל נאריהם וילשתו אורחיהם דרכם ויעלו כתיב ויחברו

וכן כתי' ואתה שהו החזון כי לימים רבים כל העוים איתו שלא יוכן מעטם שהו רחוק
לימים רבים ואם יוכן כפי מנה הרובא ועל כן נגזר על הקן ליהיו כעלם ושיהיו
הרובי סתומי וסתומים עד הדור שיבא בו משיח הוא עת קץ ואז יתגלו באותו הדור
קודם שיבא משיח יען ישוב אל על בני הדור ההוא ויזכו להיות כנאלים בתשובה פמאמי'
הכתוב ופכת עד לאלהיך ושמעת בקולו וכו' וכתוב כתייה ושב י' אלהיך את שכולך
ורחוק וכו' ולרעת כי מעת שכתבה קנס טאנטי על ידי אמלך הגדול התגברמי מאז
התחילה עת קץ אעפ' שהרובים היו סתומים וסתומים עד עתה מאז
התחיל השית לעבד קמה בארום ועמלק על דרפו בהרב אחיו ועל המרינו בית השם
וכפי ארזל פתסכת יומא פקחא קומא עתירה ארום שתפול ביד פרס וכו' כי הנה מסת
נגד כורס מלך פרס ככה בית סני ובא אנטיים מלך יון ופרץ בו פרץ על פני פרץ
והאחרון הגדול הוא טיטוס הרשע כי המרינו לגמרי ובאנו בו ציים כתיים וכני ארום פ
האומרים ערו ערו עד היטור בה' ומפניה דאחי פירע השית מהם על ידי הפרסיים
המה התגברמים על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון בראשונה מן הימים בקנס טאנטינה
וכל ארץ ארמיניא וכל קשריית יון וגם כל שרם העמלקי אשר בארץ טרויא' ואחרי כן
מן הרומיים ברומי רבתא וכל ארץ איטליא וכן כתיב והיה ארום ירסה והיה ירסה שער
אויביו ויהי ארום ירסה רמוז על קנס טאנטי וכל ארץ ארמיניא וכל ארץ יון כי לארום
תחשב והיה ירסה שער אויביו רמוז על רומי וכל ארץ איטליא כי יבאר עליה אויבית'
התגברמים וירשו את ארצם ומשם ואילך ויסאל עושה חיל וכתוב וירד מעקב
וכו' כי יבא אחר מביית יעקב שר גדול והאביר השרירים מעיר רומי אותם פומלטו
מחרב של המלך הגדול התגברמי יחיהו השם ויכשאהו וימחר יחיהו מעשהו

וכן תרם יוכתן כן עוזיאל עה חרכן פני הכרבים הגדולים הללו על ידי התגברמים
כפסוק סיסי נשמחי בת ארום ונפסקתם עונך בת זיון הבא אחריו אמר
בשימי וסימי חריאי וברחי קוסטאנטינה קרתא דארום רטיעא דמתבניא בארע א'
ארמיניא בסניאין אובלוסין דמן עמא דארום רטיעא אף עליך עתיד למתי פורענותא
מן קדם י' ויזרון יתך פרכאי ותעבר עליך כס דלווט תרוי ותתרוקני וכבא אחריו
שהו תם עונך תרם וכתב כן יסלים עי' ככסת רציו ותתפרקי על יד מלכ' מטיח'
ואליהו כהנא רבא ולא יוסף י' לאגלי יתך ובהנא ז' זמנא אכער חובתך רומי רטיעא
דמתבניא באיטליא אובלוסין אכדי ארום ויהתן פרכאי ויעיקון עליך ויזרון יתך
ארום איתמרסם קדם י' על חובתך' גם שמועתי ראה הזיתנו בעת קץ מן הפסוק
שאמר הכניא ובלות החל הזה אשר כנעניים עד גרסת וכו' כי בצרפת שכתב הכניא ב
כרום הקדם מעליו שלא יהיו סה יהודים בעת בא דברו אמ' עד צרפת' כל עד ולא עד
בכלל כי אעפ' שיש יהודים רבים מזרע הצרפתים בדורנו זה אינם צרפתים ואין ראוי
פיקדון מצרפת האיל ולא נולדו בצרפת אבל כהסדר אמר ובלות ירוסלם אשר ב
בספר ירמיהו את ערי הנב' גראה שיבא המונג ליפרא בגי' היהודים הספרדים אשר
יבאו מספרד ואף כי בעונותינו שבו תנו מן בלהות והנס ככל המון ישראל אשר תמו
מכל מקום הנשארים בהם

יזכו לבא ולהצלה ולחמיה ויהיו מן היורשים את ערי הנב' עם שאר אחיהם אשר בארץ
כנענים ומשמו של החכם ר' יום טוב בר דוד זל באמר לי כן

והנה אמר

ברניא כי בעת קץ ישוטטו רבים ותרבה הדעת י' כל ישוטטו
כחשטן ותרבה הדעת בו וגם מצאתי במדרש הנעלם שאמ'
המלאך הדובר הוא הקדוש ר' שמעון בן יוחאי עה לר יוסי זל יהודה על עמין הקן לית
דענותא דקצה דיתגלי כ' כ' לעלמא וקריב ליימי משיחא אפי' רביי דעלמא וזיכין לחסכתא
טמידין דחמיתא ולמדע בג קיזין וחוסכין ובהנא זמנא יתגלי לכלא עכ' וא' הין
להפלא בשאנוין אבי א האמת כחשטן הזה כיון שהגיע העת להגלות ומכאן ראה כי
מה שאמ' הכתי כי סתומי וסתומים הרברי עד עת קץ שלל עד זמן קרוב לכיאת משיח

ואחרי

זה הוצרכתי להודיע לכל הרואים אותי שלא יסתבס שום אדם במאמר
אחד שמיצא כתוב בלשון הזוהר על פסוק ויהי כנסוע הארון והבא אחריו
פמחשב בו את הקץ ונותן טעם באותם שתי נוכי' המנוורות אשר שם על ככה וכוונתן
שם סימן ורמוז בקן במלת כנסוע הארון ובמלת וכבחה יאמר והנה חלף עבר א תביטו
א המאלא ההוא וא תשיטו לב כי אבי מעיד באמונה כי המאלא ההוא לא התאזרח בשום
ספר יטן כי ברור הזה נעשה המאלא ההוא ושרא ליה מארי לריי שחברו כי אבי ידעתי את
האיש ואת שמו וגם כי יש טעם אחר אבל ג' כ' מפני זה כתבתי מה שכתבתי כפתח
דברי בלשון הזוהר להיריעך קנסא אמרי אמת כי כמו זה קן והלטיא בלסטיותיה ידע
והאמת כי יש במדרש הזוהר מאמרים מבהילים בענין הקן במאמר וזכרתי את בריתי
יעקב וגם מאמרו אחר על פסוק כשנת היובל הזאת ואחרים מלכד אה אשר העיון
בהם רב ואין לנו עסק עתה בהם

ואחרי זה אומר שסוד הקין הוא

רמוז ובתום וחתום ברניא בר מקומות הא' כמה שאמר ומעת הוכר התמיד ולמת פקון
פומם ימים אף מחתים ותשעים וכשכתיר קשר פסוק זה יהיה נקל להתיר קשרי הסודין
האחרים ויהיה מקור כפתח לבית דוד לרעת מתי ירבה הא המפרה והסלום לאין קץ על
כסא דוד ועל מזלכתו ולכך אמרתי זה בראשונה והב' כמה שאמ' ויתיהבון ברייה ער
עיון ועיר כין ופגל עידן וכן כמה שאמ' וישבע כחי העולם כי למזמר מועדים וחצי כי
הכל א' והב' כמה שאמ' עד ערב בקר אפים ושלם יאמות והד' כמה שאמ' אשרי המחכה
ויגיע לימים אף שלם יאמות שלמים וחמשה י' זהו הקן האחרון מכלם זה אינו מדבר
בקן הגלות כהאר כפרט בעהית' ואונסם הקן הראשון הוא החתום בפסוק ומעת הוכר
התמיד ובמועד מועדים וחצי והכונה כמה שאמ' ומעת הוכר התמיד מעת שהוסרו
התמידין והקרבות מביית קדשנו ותפארתנו וירוע שהבית האחרון חרב סכת
ת' כ' חלף רביעי ומס' ואילך כמשך הגלות עד היום והחכמים המפרטים דברי
דניא כמו דמלך זל והנמשכים אחריו לקחו הרבים כפסוקן ואמרו כי מה שאמר
ומעת הוכר התמיד הכונה משחרב הבית שאז הוכר התמיד ער

אמר
לחזון
אמר
אמר
אמר

עדין נתן הסקוץ שומע מלך שתעקר השם והשילם כליל יחלוק יעברו לך ומאתי ותשעים
 סנה כי ביאור ימים רל שנים כמו ימים תהיה גאולתי ימים או עשור וכשתסיף
 על תקב"ה לאלף רביעי אלף ומאתים ותשעים ושלמו שנת ק"ח לאלף שמי ולכך עשו
 סימן ואמרו שנת ק"ח יבא משיח וכן פרטו שאר החשבונות כל אחד כפי עיניו
 ואמנם אמרתי זה לכונו לפי שהוא היותר מתקבץ מן השאר אילו עדיין לא עבר ויש לנו
 היום מלאה וחמשי' שנה שעבר שנת ק"ח ועדיין לא בא משיח ואמנם בינה שמעה זאת
 והגע עמך שקדמת לשנה ק"ח הלא עליך לתמוה על החשבון הזה כי הוא דבר מפורש
 מאד ואין בו מן הסתם כלל וא"כ איך אמר כי שתמיים וחמשיים הרבירים ת
 ער עת קץ ויין הוא הסתם הזה אם הרבירים כפשוטן ולכן אפילו קדמונו לשנת
 ק"ח לא היה לנו לקחת הרבירים כפשוטן אלא לומר כי יש דברים בנו ואם יש מלין
 לזכיר הקשיא חוקה והדומה לא ידחה אלף בקם וכ"ש שבאר החשבונות שהן אלפים
 ושלש מאות ומעבר מועדים וחגי אין תיעת מתקדמת במה שפירשו בהן כי אינם
 הולכין דרך נבונה ומי שיעיין בדבריהם ויעיין אחריהם כאשר כתבתי אני יכיר
 האמת כי חזן מלין תקוין ויעיין וידע כי בדרך כלל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש

ועתה עמוד ביום ואשמיעך את דבר אשר דבר ביד עבדי הנביאים

והתם את הקץ במס שתומה טבמלת לסרבה האמרה והא סוד היכל קן צפור ונתן בתוכו
 את המשיח והרלת סגד אחרי ונתן את האמתה במס פתוחה בעזרה בחומות ירושלים
 אשר הם טרופים והסוד תלוי בסבוק ומעת הוסר התמיד ומפתח בית דוד על שמו
 לפתוח אם שתומה ולהגלות משיח ועתה הכני מפתח פתוחה ואחך המפתח הגנוח
 בחומות ירושלים אשר הם פרוצים ואפתח היכל קן צפור ואראה לכם את בן המלך
 בעזר אלוה נורא הוד ית שמו ויקבשאל בהאל לעד אמן

קמתי אני לפתוח לדורי וירי נטפו מר ואצבעות מר עובר על כפות המנעול

דרך פתוח שתי הקדמות להכנת פתח וזעזע הוסר התמיד והקדמה הראשונה קורס
 היא פתוח כי התמיד הוסר

קורס אחרי הכית שלם שנים וחצי כמו שאמר הכתוב וחצי השבוע ישבית זכה ומנחה
 וההקדמה הזאת כעורך אליה יותר לחשבונות אחים ולתוכיח הקדמה זו אמר כי
 משפטה יד ככל על ישראל וכבש נבוכדנצר את יהויקים לעבד עד תפלוס שנה אחת
 לדריוס המדי עברו ע שנה ואין זה דריוס בן אחמורס שלקח את אשתו כי דריוס זה
 הוא מדי והאחר שהוא בנה של אשתו הוא פרסי ומפני שמה היא מן המעייבים בעזרא
 ודניאל ברצותו להבין דבריו על המקרא יתעלכל בענין המלכים אומר שדריוס המדי
 מולך על ככל אחר שכבשה שנה אחת ובהרג ממלחמה ככתוב בספר יוסף הכהן גוריון
 והמליכות כורס חתנו וירם מלכות ככל ולפי דעתי לא השלים דריוס שנתו כבכל ער
 שנהרג כפי העיון ואחרי כורס מלך אחמורס שלקח את אשתו ואחר אחמורס מלך
 דריוס בנו הוא דריוס הפרסי בן אשתו והוא ארתחשסתא שהיה שר המעקים שלו בחמיה
 בן חכליה והוא גם כן ארתחשסתא של עזרא שאמר ואחר הרבירים הילה במלכות
 ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה וגם כורס נקרא ארתחשסתא כי כל מלכי פרס
 נקראים ארתחשסתא כאשר כל מלכי מצרים נקראים פרעה וכרס נקרא ג' דריוס
 וכרס ב' דריוס כי כרס הוא חסר ואו וכן פנינו בראש השנה הוא כרס הוא דריוס
 הוא ארתחשסתא וא"כ מעתה לא תתעלכל בענין המלכים ומה שאמרתי שמיכוס
 יהויקים ער שנה אחת לדריוס המדי היו שבעי' שנה חמשים אחרו ששנה ראשונה מלך
 נבוכדנצר כבש נכות שניה הלך וכבש יהויקים ועוד בהדר עולם סנינו שבשנת מות
 בלשצר היו פסנה חסר א' מיוס שכבש נבוכדנצר את יהויקים ואותה שנה השלים דריוס
 ומשכבש יהויקים ער שגלה דקיהו וחרבה ירושלים עברו יח שנה ומשחרבה ירושלים
 ער מלך כורס היו ל' שנה וכן מפורס בהדר עולם ודאי זל הכיא הכל כפירושיו
 וכשאלך כרס על ככל באותה שנה נתן רשות לעלות ולבנות הבית והתחילו ליהר הבית
 ולא הצליחו בבנין כי ערערו עליהם ומשי' ילך כורס ער שנים לדריוס הפרסי בן אשתו
 היו יח שנה ואו בנו והצליחו וכבכה הבית וכבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו
 פתחא משחרבה ירושלים ער שחזרו לבנותה והצליחו עברו י' שנה והשכל מחייב בי מות
 שאמר ירמיהו כי לפי מלאת להכל ע' שנה שיתחילו מחורבן הבית ולא מביבוסנו של יהויקים
 ה ואיל ועדין היה להם מלך ועדיין הבית קיים אבל אילו זכו ישראל אז השית שהוא מרלב
 על הקבין סרלב מצרים את הקץ כששכון קץ היה מרלב גם עתה כרי לקני הגלות
 ומתחיל לחשוב הע' שנה מביבוס יהויקים ויתקיימו אז בטוב הפסוקי האחרים כישעיהו
 על כרס שיבכה העיר ושלח הגלות וסערי יהודה תבנינה ושיקומום השם הרבות ירושלים
 וכך היה רעון האל ית' וכמו שאמר הכתוב וכבנת אחת לבורס מלך פרס לכלות דבר
 יא מפי ירמיהו וכי ואז צמחה הגאולה ומפני זה העיר יא את רוח כרס לסלח הגלות
 ולבנות העיר ומפני שלא זכו ישראל לא היתה אז גאולה שלמה וכהשנו הע' שנה מחורבן
 הבית ושלמו כשנת שנים לדריוס הפרסי ומכל מקום הפקידה שהנטיח השם לפקוד את
 ישראל התחילה מאז ונגמרה לקץ ע' שנה לחורבן הבית למועד אשר יעד ומה שאמר
 לכלות דבר יא מפי ירמיהו אין הכונה עתה לכלות השבעים שנה לא הכונה כי כשרנס
 השם להשלים הפקידה שהנטיח על ידי ירמיהו לפקוד את ישראל

ישראל העיר השם את רוח כרם ואלו היתה התחלת הפקידה אבל פקידה גמורה לא
 היתה עד שכלו הע שכה כאשר כבד ירמיהו וזמניו שישעיהו בבא על כרם שהוא יבנה
 העיר וכל מה שכתב עלינו וזמניו שלא הצליחו בבנין בימיו כי התחילו וערערו עליהם
 ונתבטל הבנין עד לדריוס הפרסי והתחיל חזקיהו מקים דבר עבדו ופצת מלאכיו ישעיהו
 והנה לא נתקיי דבר ישעיהו עבד יי ומלאכיו קיום שיהיה ראוי להקרא קיום כי לא נבנה
 העיר בימי כרש רק בימי דריוס לכך תמצא ביאשי הכנין שכונה בימי דריוס לא נבנה
 אותו כי רק מטעם שכתבנו לכוונתו כאשר תמצא זה מפורש בעזרא והתחילת
 להתקיים כדאמת ישעיהו במלך כרם ולא זכר ישראל וחזרה ונתקיימה בימי דריוס הפרסי
 כשנשלמו ע שנה למחבר הכית ונבנה הבית והעיר מטעם שכבר נזר כרם כן ומצא
 שהקים השם דבר עבדו קיום גמור ונבנת אמת לדריוס המדי אשר הביא לבנות אמת
 למלכו אבי דינאי בניותי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יי אל ירמיהו הנביא ל
 למלאת למחברת ירושלים שבעי שנה והספרים שהבין בהם מיעוט רבים שנים והספרים
 ישעיהו וירמיהו והבין הפרש ישעיהו ומצא סס כתוב מקים דבר עבדו ופצת מלאכיו י
 ישלים האומר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומו וכתב האומר
 לצולה חרבי ונהרומך אובים וכתב האומר לכוור רועי וכל חפני ישלים ולאמר לירושלם
 תבנה והיכל תוסד ואמר עזר עליו קוא יבנה עירי ובלתי ישלח הנה אמר עבדו
 יהודה תבנינה ושיקומו השם המרבות ונראה שיהיה זה מיד בשתחברב בגל שמיד הדרך
 לזה האר לצולה חרבי ואמר זה על ככל שהיא כמצולה וכשמצא זה אר הנה עתה כבר
 יבנה וחרבה הצולה והנה ירמיהו אמר כי לפי מלאכת לבבל שבעים שנה אפקוד אתכם
 אם כן מן הנראה שכוין שחורבן בגל כתיב בישעיהו על ערי יהודה שתבנינה ושיקומו
 השם חורבותיה כדאמת אב ששנלמות עתה השבעים שנה שאמר ירמיהו ואלו הנה לכוונת
 ומצא שמיכבוט יהויקים עד אותה שנה שהיה שנה אחת לדריוס המדי שיש ע שנה ואלו
 כתלמה רעתי עליי שמצא שנשלמו השבעים שנה וראה שערין לא מלך כרם על בגל כי
 בישעיהו כתיב שהוא יבנה העיר וישלח הגולה וקראו רועה ככתב לעיל וקראו משיח
 דכתיובה אמר יי למשיחו לכוורש ואי אפשר לבנות העיר ולשלח הגולים וכתב עד
 שיתלך בגל וכוין שראה חורבן בגל והחשבון מכוון ולא ראה סימני בגולה כשא עיניו
 אל קרום ישראל לבקש תפלה ותחבוים וירחמן למבעי מן קרב אלה שמיא על רוא דכא
 ועל זה בא גבריאל הנוריעו שאין השבעים שנה מתחילת מביבום יהויקים רק מחורבן
 הבית הואיל ולא זכר ישראל וכיון שכן לא תתקיים כדאמת ישעיהו לגמרי עד השלום
 ע שנה למחברת הכית ובלו לו עזר המושך בנין הבית משיחיל להבנות על ידי כרם
 והמושך בנין העיר עד שתחבר ובכל זה תמצא בדברי המלאך אחרי שתלם דבריו במאמני
 העיני **אמר** בתחלת מחנומך ינא דבר כל יצא דבר המלך ונתנו וכבר נבונה
 גרה וקרת בתנה ואבי בארץ להגיד אליך ענין הגזירה מה היא יען
 כי חמורות אמה ולא ישעיהו יי לים דבר כי אם ביה סודן לך כי ראוי אתה לכתב וענין
 הגזירה הוא כי שבעים שבעי מתקן על עמך ועל עיר קדשך לכלה הפסע ולהתם חטאת
 ולכפר עון ולהביא צדק עולמים ולמנוח קדש קדשים שבעים שבעים סע ע שנתות
 שנים שסע ת' שנה שיש מחברן ראשון למחברת שני העשרה שבעים ראשונים קס'

מחברת הכית עד שנים לדריוס הפרסי שאז היתה הצלחת הכנין וס' שבעים שנים קיים ו
 ראוי נחתך על עמך ול כנזר בבית דינו של הק' כ' וזמן שבעים שבעים לכלה הפסע
 וכו' לא שגור שכלם יהיו לכלה הפסע בהם ולהתם חטאת רק שבעים שבעים לא יהיו
 כל אלה הדברים אבל לא בזמן אחד כי בעשרה שבעים ראשונים נגזר גלות לכלה בו
 הפסע ולהתם חטאת ולכפר עון השמונות כי אז תרצה הארץ והרצת את שבתותיה שבעי
 שנה כנגד ע שנה של שמיטין שלא שבתה הארץ וכמו שאמר כל ימי השמה שבתות ארצ
 אשר לא שבתה ולכפר עון זה תשבות הארץ עתה ע שנה וישראל בארץ אויביהם ולכן
 היו בגלות ע שנה לכפר עון הע שנה וכפירוש אמר בדברי הימים למלאת דבר יי בתי
 ירמיהו עזר רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאת שבעים שנה ולהביא
 צדק עולמים ולהביא ג' כאלו השבעים שנה מרת צדק להפריע מהם כי היא הנפרעת
 מן חמולאים כדורות עולמים כדור המבול וכדור הפלגה ופסדום ועמורה וכמצריים ו
 ולכן נקראת צדק עולמים ועליה אמר הנביא עורי בימי קדש דורות עולמים ולחמור
 חזון וכביא זהו בבית שני שנותו הכביאים חגי זכריה ומלאכי ופקקה הכנזאה ונחתם
 החזון כי אין עוד נביא ולמנוח קדש קדשים אמר זה על הכהן המשיח שישרה בבית
 שני וקרא לבקן הגדול קדש קדשים על שם ויברל אהרן להקדישו קדש קדשים ונגד
 מפני שידבר בסמוך על משיח אחר שהוא כרם שאעפ' שהוא משיח השם וכגידו אינו קדוש
 ואין לו יחס עם הכהן המשיח ולא ראי זה כראי זה ומה שאמר למנוח דל להגדיל
 כלומר ישעו להם כהן גדול כי מפני שכתבן הבית נכרת הכהן הגדול מלפני המד עתה
 שיהיה להם כהן גדול בבית שני שיכהן ויעשה זבחים ועולות אמר עוד וקדש ותשכל
 ממונא דבר להשיב ולבנות ירושלים עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ס' ש תשוב
 ונכתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים ומנא דבר היא גורת השבעי שבעי שהדבר יצא
 ארצי המלך והדת נקלה בבית דין של מעלה אמר תדע ותשכל משם אימתי תשוב ותבנה
 ירושלים בספרע שער משיח נגיד שהוא כרם מהשבעים שבעים לא יש אלא שבעים
 וא' כ' אין השבעים שנה של ירמיהו מתחילת מביבום יהויקים כאשר חשבתו שאלם משם
 היו מתחילת עתה היו נשלמות אבל לא עברו עדיין עד משיח נגיד רק שבעים ולכן
 אעפ' שיתחילו בבנין עתה במלכא הי איפשר שיהיה בו הצלחה עד תשלום עשרה שבעים
 שהם ע שנה מיום החורבן ואף על פי שיש מחורבן ירושלים עד תשלום עשרה שבעים
 ושבעים וג' שנים לא חשש להזכיר הב' שני מפני שהוא איננו מזכיר עתה השנים שעברו
 רק השבעים שעברו וכונתו לומר מהשבעים שבעים שאמרתי לא עברו עדיין
 הלא ז' ואם יש עוד ג' שנים לבבל שבע לא באו ולכן לא הזכירם ואם כן עדיין חסר
 לתשלום הע שנה תשלום ג' שבעים על ז' אלה אמר עוד ושבעים ס' וכו' כלומר ואף
 על פי שכתב מ' איך נגיד לבבל עדיין כשאזי יח שנה מכל מקום עתה כבאוי יתחיל הבנין
 ויהיה המושך בנין העיר עד שתחבר ובכל זה תמצא בדברי המלאך אחרי שתלם דבריו במאמני
 העיני **אמר** בתחלת מחנומך ינא דבר כל יצא דבר המלך ונתנו וכבר נבונה
 גרה וקרת בתנה ואבי בארץ להגיד אליך ענין הגזירה מה היא יען
 כי חמורות אמה ולא ישעיהו יי לים דבר כי אם ביה סודן לך כי ראוי אתה לכתב וענין
 הגזירה הוא כי שבעים שבעי מתקן על עמך ועל עיר קדשך לכלה הפסע ולהתם חטאת
 ולכפר עון ולהביא צדק עולמים ולמנוח קדש קדשים שבעים שבעים סע ע שנתות
 שנים שסע ת' שנה שיש מחברן ראשון למחברת שני העשרה שבעים ראשונים קס'

ישראל העיר השם את רוח כרם ואז היתה התחלת הפקידה אבל פקידה גמורה לא
 היתה עד שכלו הע שנה כאשר כבד ירמיהו ומפני שיטעיה כבד על כרם שהוא יבנה
 העיר וכל מה שכתב עליה ומיכנו שלם הפלגו בבין בימיו כי התחילו וערערו עליהם
 וכתבטל הבין עד לדריוש הפירסי והכתב אמ' מקים דבר עברו ופנת מלאכיו שליח
 והנה לא נתקיי דבר ישעיהו עבר וי ונאלכו קיום פיהיה ראוי להקרא קיום כי לא נבנה
 העיר בימי כרם רק בימי דריוש לכך תמצא כי אפי' הבין שנבנה בימי דריוש לא נבנה
 אותו בדין רק מטעם שכתבנו להכוננו כאשר תמצא זה מפורש בעזרא והתחילה
 להקיים כדכתיב ישעיהו המולך כרם ולא וכו' ישראל וחזרה ונתקיימה בימי דריוש הפרסי
 כששלמו ע שנה לחרבן הבית ונבנה הבית והעיר מטעם שכבר נזכר כרם בן ונמצא
 שהקים השם דבר עברו קיום גמור ונבנת אחת לדריוש המרי אמר הכיאל בשנת אחת
 למלכו אפי' דיכאל כינתו בספרים ומספר השנים אשר היה דבר אל ירמיהו הנביא ל
 למלאת לחרבות ירושלים שבעי שנה והשנים שהבין בהם מיעוט רבים שנים והם פתרי
 ישעיהו וירמיהו והבין בהפר ישעיהו ונמצא סם כתוב מקים דבר עברו וענת מלאכיו י
 ישלים האומר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנית ותרחבותיה אקומם וכתיב האומר
 לצולה חרבי ונהרומך אובים וכתיב האומר לכורם רועי וכל חפני ישלים ולאומר לירושלם
 תבנה והיכל תוסד ואמר עור עליו הנה עירי ובלתי ישלם הנה אמר בבאן עברי
 יהודה תבניתה ושיקומם השם החרבות וכראה שיהיה זה מיד כשתחרכב בבל שמיד כתך
 לזה האו לצולה חרבי ואמר זה על בבל שהיא כמצולה וכשמצא זה אמ' הנה עתה ככה
 יבנה וחרבה הצולה והנה ירמיהו אמר כי לפי מלאכת שבעים שנה אפקוד אתכם
 אם כן מן הנראה שכיון שחורבן בבל כתיב ביטעיה על ערי יהודה שקבניתה ושיקומם
 השם חורבותיה נראה א"כ ששלמות עתה השבעים שנה שאמר ירמיהו ואז רצה לכוננם
 ונמצא שמיכבוש יהויקים עד אותה שנה שהיא שנה אחת לדריוש המדי פ"ט ע שנה ואז
 כחלום רעתו עליי שמצא ששלמו השבעים שנה וראה שעדין לא מלך כרם על בבל כי
 בושהיה כתיב שהוא יבנה העיר וישלח הגולה וקראו רועה ככתו לעיל וקראו משיח
 דכתיבכה אמר אל למשיחו לכורם ואי אפשר לכתוב העיר ולשלח הגולים ונבנה עד
 שימלך בבל וכיון שראה חורבן בבל והחשבון נוכח ולא ראה סימני גאולה כשא עיניו
 אל קרום ישראל לבקש תפלה ותחבובים ורחמון למבועי מן קדם אלה שמייל על רזא דכא
 ועל זה בא גבריאל ותוריעו שאין השבעים שנה מתחילת מכיבוש יהויקים רק מחורבן
 הבית הואיל ולא זכו ישראל וכיון שכן לא תתקיים כבואת ישעיהו לגמרי עד תשלום
 ע שנה לחורבן הבית ובלה לנ עור המסך בנין הבית משיחיל להבנות על ידי כרם
 והמסך בנין העיר עד שתחרכב ובלה זה המצא בדברי המלאך אחרי שתלם דבריו במאזני
 העיון **אמר** בתחלת תחבוביך יצא דבר אל יצא דבר המלך ונתן ובעד עזרת
 גזרה והדת נתנה ואכי באתי להגיד אליך ענין הגזרה מה היא יען
 כי חמורות אמה ולא ישעיהו אל דבר כי אם גלה סודו לך כי ראוי אתה לכתב וענין
 הגזרה הוא כי שבעים שבעי נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלה הפסע ולהתם חטאת
 ולכפר עון ולהביא צדק עולמים ולמשיח קדם קדשים שבעים שבעים חס ע סבתות
 שנים שהם ת' שנה שיש מתחבן ראשון לחריץ שני העשירה שבעים ראשונים הם

מחורבן הבית עד שתיים לדריוש הפרסי שהיה היתה הצלחת הכנין וס' שבעים הבית קיים
 ואז נחתך על עמך ול נבחר בבית דריו של הק' ב' וזמן שבעים שבעים לכלה הפסע
 דכ' לא שבעים שכלם יהיו לכלה הפסע בהם ולהתם חטאת רק שבעים שבעים לא יהיו
 כל אלה הדברים אבל לא בזמן אחד כי בעשירה שבעים ראשונים נבחר בלתי לכלה בו
 הפסע ולהתם חטאת ולכפר עון השמונות כי אז תרצה הארץ והרבת את סבתותיה שבעי
 שנה כגבר ע שנה של שמוין שלא שבתה הארץ וכמו שאמר כל ימי השמה תשבות ארץ
 אשר לא שבתה ולכפר עון זה תשבות הארץ עתה ע שנה וישראל בארץ אויביהם ולכן
 היו בגלות ע שנה לכפר עון הע שנה וכפירוש אמר בדברי הימים למלאת דבר אל בפי
 ירמיהו עד רצתה הארץ את סבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאת שבעים שנה ולהביא
 צדק עולמים ולהביא ג' באלו השבעים שנה מרת צדק להפריע מהם כי היא הנפרעת
 מן החמאים גדורות עולמים ברור המכול וברור הפלגה ונכדום ועמורה ובמצויים ו
 ולכן נקראת צדק עולמים ועליה אמר הכניא עברי כימי קדם דורות עולמים ולחנות
 מזון וכניא זהו בבית שני שמתו הכניאים חגי זכריה ומלאכי ופקה הכבואה ונחתם
 החון כי אין עור נביא ולמטוח קדם קדשים אמר זה על הכהן המשיח שישרת בבית
 שני וקרא לכהן הגדול קדם קדשים על שם ויכדל אהרן להקדישו קדם קדשים ונב
 מפני שירכר בסמוך על משיח אחר שהוא כרם שאעפ' שהוא משיח השם ונגדו אינו קדוש
 ואין לו יחס עם הכהן המשיח ולא ראי זה כראו זה ומה שאמר ולמטוח לל להגדיל
 כלומר יעשו להם כהן גדול כי מפני שחרבן הבית נכרת הכהן הגדול מלשרת אמר עתה
 שיהיה להם כהן גדול בבית שני שיכהן ויעשה זבחים ועולות אמר עוד ותרע ותשכל
 ממונא דבר להשיב ולכנות ירושלים עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ס' ששוב
 ונבנתה רחוב וחרון וצנזק העתים מוצא דבר היא גזרת הסבועי שבעי שהדבר יצא
 מפני המלך והדת נתנה בבית דין של מעלה אמר תרע ותשכל ממש אימתי תשוב ותבנה
 ירושלים בסתרע סעד וישיח נגיד שהוא כרם מהשבעים שבעים לא יש אלא ז' שבעים
 וא' כ' אין השבעים שנה של ירמיה מתחילת מכיבוש יהויקים כאשר חשבת שאלם ממש
 היו מתחילת עתה היו נשלמות אבל לא עברו עדיין עד משיח נגיד רק ז' שבעים ולכן
 אצפ' שיתחילו בבנין עתה כמלכו אי אפשר שיהיה בו הצלחה עד תשלום עשרה שבעים
 שהם ע שנה מיום החורבן ואף על פי שיש מחורבן ירושלים עד משיח נגיד נב' שנה שהם
 ז' שבעים וג' שנים לא חשק להזכיר הב' שני מפני שהוא אינו מזכיר עתה השנים שבעו
 רק השבעים שבעו וכונתו לומר מהשבעים שבעים שאמרתי לא עברו עדיין
 חלא ז' ואם יש עוד ג' שנים לכלל שבע לא באו ולכן לא הזכירם ואם כן עדיין חסר
 לתשלום הע שנה תשלום ג' שבעים על ז' אלה אמר עוד ושבעים ס' וכל כלומר ואף
 על פי שכתב מ' אינו נגיד לבבל עדיין כשארנו יח שנה מכל מקום עתה כבאו יתחיל הבנין
 ויהיה המסך הבין ס' שבעים ושיחיל להבנות על ידי כרם עד שיתחיל ליהרם על
 ידי רומיים והו שבעים ס' ששוב ונבנתה רחוב וחרון כלומר ימסך הבין שלא יהרם
 מסיחיל עתה שבעים ס' ואח' יתחיל ליהרם הרי שמחורבן הבית עד כרם יש ל' ש
 שנה שהם ז' שבעים וג' שנים תן עליהם שבעים ס' הרי ס' שבעים ושלא שנים מ'
 ומטוע השבעים ומיד אחר השבעים ס' על הז' שבעים

סבועים ונ' סלים דהיינו בטובה רביעית חסדוע הסבועים יתחיל הרס הכרמין כי יבאו
הרומיים ויזכרו על העיר ויבקעוה בטובה הרביעית חסדוע הסבועים חסדוע לא
חרב עד תשלום סבוע הסבועים וזהו מה שאין נאמר הסבועים ס' כ' יכרת משיח
טובה הרביעית טובה מתחלק הסבוע יכרת הכהן המשיח מלמדת בבית המקדש כי לא
יהיה לו די עולה וזהו ואין לו כלום מטעם שאין לו כונה סיכהן כי לא יהיו לו זבחים
ועולו להקריב מצד היותם במצור וכמצינו ואין והעיר והקדש יסחית עם נבד הכא פ'
הטעם שהיפך הכהן לא יהיה לא עד סבועים ס' כ' ונאמר הסבועים ס' כ' יכרת משיח
ואין משיחתו העיר והקדש עם נבד והוא עם הרומיים שאותו העם היה אז עליון על
כל בני הארץ ויהיה נבד ומצוה לאומיים וקבו של העם הזה שיטעף מן העולם ויחבר
ועד קץ מלחמה יהיה קיומו ואז יטעף והוא קץ המלחמה של עמלק שאל הכתוב מלחמה
למי בעמלק מרד ר' ולא בדורו של משיח יהיה קץ המלחמה הזאת שאז יכלו מן העולם
כי כלו ונחרבה יעשה הסבועים וזהו ועד קץ מלחמה נחרבה עוממות ואלו והגביר
ברית לרבים סבוע אחד רבים הם גדולים ושרים כמו רבי המלך אל שירורת העם הזה
ברית שלום וברית חזקה לשרי ישראל סבוע אחד ויגבירנה בחזקים וקיימים כלומר
יבטיחם כבדית שלום עד סבוע סלים שהוא סבוע אחד והוא הסבוע האחרון מהסבועים
ובתוך הסבוע הוא יחלל בריתו ויבא ויזר על ירושלים ובחצי הסבוע יסבית ונח
ומנחה והוא בטובה הרביעית כמו שאמרנו כי בה בחציה מתחלק הסבוע חציה לכאן
וחציה לכאן וזהו מה שאין למעלה ואחר הסבועים ס' כ' יכרת משיח והנה חזר עתה
ופירש דבריו ואמר ועל כנף סקוצים משומם קרא משומם לעם הרומיים למי שהוא
משומם את העיר ואת הבית כי אכל את יעק' ואת כוהן השמן ואלו שהעם הזה המשומם
יעמיד צלמים וסקוצים בחיל וזהו ועל כנף סקוצים משומם כלומר במקום הכנף ישים
הסקוצים שיל בירושלים שהיו סבבית ראשון הכרובים ערשי כנפים ואם כן לעגמת
כפש כלום במקום הטור שהיו בו מקדש גורת כרובים ישימו צורות צלמי סקוצים
ויתקיימו סקוצים בירושלים עד סבלה ונחרבה בתוך מן השמים על העם הזה סעתי
להיות שומם לפי שהיה משומם כי ככלותי לבגוד ויבדו בו כי בבא משיח יעלו מושעיה
בהר ציון לסבוט את הר עשו ויטירו הסקוצים מירושלים כי לא פסקו סקוצים מירושלים
עד היום כי כשהורו הסקוצים הראשונים שמו במקומם סקוצ' יסו ועשו לו סס בית
לסקוצ' כלמו וכפיא משיח יסירה ויהרום כפינו והיכליו ויהרג כהניו ועבדיו ומשרתיו
המשוקצים הרי יבא מכלל רבוינו שלש סלים וחצי קודם חרבן הבית הוסר התמיד
והושמדו סקוצים בירושלים א' כ' מעתה מה שאמר ומעת הוסר התמיד אקרא דוחצי
הסבוע יסבית ונח ומנחה קאי ומה שאין נלפת סקוצ' שומם ימים אלף מאתים ופסעשים
אקרא דועל כנף סקוצים משומם קאי והבן כלמה שאמרנו הטב' והכפ' דאי' זל
לכין חסדנותיו דחק עצמו לנח כי שש שבים קודם החרבן הוסר התמיד ולא אם כן
לא דרך סברה והוא בעצמו אם שאין לו ראייה על בכה ואנו אין לנו לא מה שאין הכת'
כפי וחצי הסבוע יסבית ונח ומנחה כי הכה הכס שלש סלים וחצי וכאמר הוכחנו זה
והבית חרב סבת תתכח' לאלף רביעי א' כ' יאמר התמיד סבת תת' כ' לאלף רביעי

וההקדמה

השנית צדי להבין ולהשכיל כי טובה סבתן מקום לטובה הוא
באפים הזכרים צדיאל שכל גאומי עולמ חסדו סהם נחשבים
מצת לעת ולא עלה על דעתם שמה הם נחשבים לאלפי העולם וזהו לא מצאו כל אנשי
חיל ידיהם אבל סוד הענין שהם נחשבים לכרואת עולם כי שפת ימים עשה י' את השמים
וזאת הארץ - שפת ולא בשפת רליו על קיום העולם כי ימי השמים על הארץ ששה ימים
ומימותיו ית' ימינו הוא לא שנה כמו שכל' כי לא שנים בעירך כיום אחרון כי יעבור
וכן תאנא רבי איהו סתא לפי שנין היו עלמא וקודם שבת קיח לאף שפי' אם לא חפגי
הקוישא הזכרת לעיל השכל היה מתן לחשבם מעת לעת כי מאי זה טעם נבא לחשוב
שהם נחשבים לאלפי העולם ומפני זה הגאונים והרמב"ם וכל הנחשבים אחריו חשבום
ככה וחשבו שמתחילין אעת החרבן הלאף מאתים ותשעים הזכרים כפדוק ומעת הוסר
התמיד ונבא לא מצאו כל אנשי חיל ידיהם כמו שאמרתי השכל ימי' לחשבם ככה
אם לא מפני הקאיא החזקה שיש בזה והיא מה שאמרנו למעיה' שאם הדברים כפשוטן
איך אלף כי סקוצים ומתומים הדברים והלא הם מבוארים בתכלית ההגדר' וכל עוד
סיכלו לחשבם מעת לעת כבר חשבום ועתה ראוי לנו סבבת האלוקה אחרת ונחשוב
לפיהם שלמים לאלפי העולם

והענין

דומה בקצת למה שארע להם לישראל עם משה - כי משה עלה אל ה' ו
בשבעה כסיון ואמר להם לישראל כיום ארבעים ארבי בא לשם שערן מן היום
והס טעו בחשבון וחשבו יום סביעי שעלה בו משה ויחמכו הארבעי אכ נמנח לחשבונם
שכלים בי' לתמו' והומוה שאמר וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר - סראו טענת
שש שעות ולא בא משה בתבונן לא יום שלמים עם לילותיהם חרץ מן היום שעלה בו -
שהקי אותה היום לא היה לילו עמו - באופן שהיו כלים בזה לתמוו כמו ספרס
ו' וכו' ביום ירד בשש שעות מן היום למועד אשר יעד - כמו כן בהרץ הנשאר מן האלף
סכררבו כי הבית אינו מן החשבון - אלא אחר שיסתם אותו האלף ויכלה תתחיל להפיר
האלף מאתים ותשעים ומי יודע אם לסבת עון העגל פעשו לסבת החשבון
המקולקל שעשו לכך כשפס הקץ באופן הזה - ואעף סראוי היה סיבתם באי זה אופן
סייהיה מן הטעם שאמרנו למעלה - אבל מה שאני אומר כי שמה נסתם באופן זה יעד
כי במרה סארס מורד בה מודדין לו ולכך עדי עתה טעינו בחשבון כאשר טעינו
בחשבון הראשון במאמרנו של משה רכבו עליו השלום כי חשבנו כמו שחשבנו אבותינו כי
יום ועשו - במ' שתומה טעו אז רצוני לומר בארבעים יום שהיו צריכים לחשוב סיהי
שלמים וסגומים ובאם סתומה של מלת לסרבה המורה נסתם קצנו כאשר נפרס
בעיה' ואין להחיק ימות נסתם חשבון זה באופן זה מטעם זה שהרי מיום ז' כחמוז טבו
כלה החשבון האמתי מן הארבעים יום - מאופי יום והלאה נחשב בגופינו שכן כתיב ו
מועת הוסר התמיד והתמיד הוסר בי' לתמוו דהכי גרסינן בפ' דתענית כי' בתמוו
כשתברו הלוחות ובוטל התמיד - כללן של דברים שהאלף סכרבו הבית אין בו אפילו
שנה אחת מן האלף מאתים ותשעים והשנים החסרות לכתום האלף הרביעי רמו
עליהם שולת ימים - כי מלת ימים איננה משרת את הלאף מאתים ותשעים

כבועים וב' שלים דהיינו בסנה דביצית משבוע השבועים יתחיל תרם הכרן כי יבוא
 הרומיים ויזירו על העיר ויבצעו כסנה הרביעית משבוע השבועים ח' שלים לא
 חרב עד תשלום שבוע השבועים וזהו מה שאמר ג' אחר השבועים ס' יבית משיה
 סכנה הרביעית שבה מתחלק השבוע יבית הכהן המשיח מלכרת בבית המקדש כי לא
 יהיה לו די עולה וזהו ואין לו כלום מטעם שאין לו כונה שיהיה לו זכאים
 ועולו להקריב יחד היתם במצור וכמוציק האלו והעיר והקדש יסחית עם נביד הכא פל
 הטעם שהמפקד הכנין לא יהיה לו עד שבועים ס' ב' ושאחר השבועים ס' ב' יבית משיה
 ואלו שיסחיתו העיר והקדש עם נביד וזהו יעם הרומיים שאותו העם יהיה אז עליון על
 כל בני הארץ ויהיה נביד ומצוה לאומיים וקצו של העם הזה שיטוף מן העולם ויהיה
 ועד קץ מלחמה יהיה קיומו ואז יטוף והוא קץ המלחמה של עמלק סאל הכתוב מלחמה
 לא בעמלק מרד דר' והוא כיוון של משיח יהיה קץ המלחמה הזאת שאז יכלו מן העולם
 כי כלה נקמנה יעשה הסם בהם וזהו ועד קץ מלחמה נחרצת שנזמנות ואלו והגביר
 ברית לרבים שבוע אחד רבים קט גדולים נשרים כמו רבי המולך אל שברות העם הזה
 ברית שלום וברית חזקה לשרי ישראל שבוע אחד ויבדינה בחזקתם וקיומים כלומר
 יבטיחם בברית שלום עד שבוע שלם שהיה שבוע אחד והוא השבוע האחרון מהשבועים
 ובתוך השבוע הוא יחלל בדימו ויבא ויגור על ירושלים ונחמי השבוע יבטיח זכא
 ומכאן והוא בסנה הרביעית כמו שאמרנו כי בה בחציה מתחלק השבוע חציה לכאן
 וחציה לכאן וזהו מה שאמר למעלה ואחר השבועים ס' ב' יבית משיה והנה חזר עתה
 ופירש דבריו ואמר ועל כנף שקוצים משומם קרא משומם לעם הרומיים לפי שהוא
 משומם את העיר ואת הבית כי אכל את יעקב ואת כוהן השמון ואלו שהעם הזה המשומם
 יעמיד בלומים וקוצים בהיכל וזהו ועל כנף שקוצים משומם כלומר במקום הכנף ישים
 השקוצים שכל כירושלם שהיו שם בבית ראשון הכרובים טרשי ככבים ואלו כן לעגות
 כפס כלום במקום הטור שהיו בו מקדש נורת כרובים ישימו צורות בלמי שקוצים
 ויתקיימו שקוצים כירושלם עד סבלה וכחוצה תתך מן השמים על העם הזה שעתיד
 להיות שומם לפי שהיה משומם כי ככלוהו לכבוד יבדו בו כי טבא משיח יעלו מושיע
 בהר ציון לפוט את הר עשו ויסירו השקוצים מירושלם כי לא תקפו שקוצים מירושלם
 עד היום כי כשהואו השקוצים הראשונים שמו במקומם שקוף ימו ועשו לו סם בית
 לשקוף כלום וכשיבא משיח יסירה ויהרסו בתו והיכליו ויהרגו הכהן ועבדיו ומשרתיו
 המשקצים הרי יבא מכלל דבריו שכל שנים וחצי קודם חרבן הבית הושר התמיד
 והועמדו שקוצים כירושלם א"כ מטעמה מה שאמר ונעתי הושר התמיד אקרא דוחמי
 השבוע יבטיח זכא ומכאן קאי ומה שאמר ולתת שקוף שומם ימים חלף מאתים ותשעים
 אקרא דועל כנף שקוצים משומם קאי ויהבן כלמה שאמרנו הטוב והנה רמז אל
 לכנין השבועותיו דחק עצמו לומר כי שש שנים קודם החרבן הושר התמיד ולא אלא כן
 אלא רך שבה והוא כעצמו אל שאין לו ראייה על ככה ואנו אין לנו לא מה שאמר הכתוב
 בפי חמי השבוע יבטיח זכא ומכאן כי הנה הנס שלם שנים וחצי וכאשר הוכחנו זה
 והבית חרב שנת תתכ"ח לחלף רביעי א"כ יאשר התמיד שנת תתכ"ח לחלף רביעי

וההקדמה

השנים צרי להבין ולהשכיל כי כמה שנתן וקצוה לעצמה האל
 באפים הזכרים בדניאל שכל גאופי עולט חסבו שהם נחשבים
 מצעת לעת ולא עלת על דעתם שמה הם נחשבים לאלפי העולם וכזה לא מצאו כל אנשי
 חיל ידיהם אבל סדר הענין שהם נחשבים לבריאת עולם כי ששת ימים עשה י" את השמים
 ואת הארץ ששת ולא בששת ימים על קיום העולם כי ימי השמים על הארץ ששה ימים
 ומימותיו ית' כי יומיו הוא אף שנה כמו שאל' כי אף שנים בעיניך כיום אהמול כי יעבור
 וכן תאבא דבי איהו שאל' לפי שנים היו עלמא וקודם שנת קיח לאף ששי אס לא מפגי
 הקיימא הזכרת לעיל השכל היה מתן לחשבם מעת לעת כי מאי זה טעם נבא לחשוב
 שהם נחשבים לאפי העולם ומפגי זה הגאופים והדמויות וכל הנמשכים אחריו חשבום
 ככה וחשבו שנות חילן אעתי החרבן האף מאתים ותשעים הזכרים כשהוק ונעתי הושר
 התמיד וכוה לא מצאו כל אנשי חיל ידיהם והנה כמו שאמרתי השכל ימיב לחשבם ככה
 אס לא מפגי הקיימא החזקה שיש בזה והיא מה שאמרנו למעלה שאלם הדברים כשמוטן
 איך אל כי שהמיום והתמיום הדברים והלא הם מבגארים בתכלית הארץ וכל עוד
 פיכלו לחשבם מעת לעת כבר חשבום ונעתי ראוי לנו שנקח החלוקה האחרת ונחשוב
 לאפים שלמים לאפי העולם

והענין

דומה בקצת למה שארע להם לישראל עם משה כי משה עלה אל הקרי
 בשבעה בחיין ואמר להם לישראל כיום ארכעים ארי בא לשש שנו מן היום
 והם טענו בחשבון וחשבו יום שביעי שעלה בו משה מחשבו הארכעי אכ נמצא לחשבונם
 שכלים ביו לתמוז וזהו מה שאמר וירא העם כי בשש משה נרדת מן הקר שראו שבערו
 שש שעות ולא בא ומשה כתבון לא יום שלמים עם לילותיהם חוץ מן היום שעלה בו
 שהקי אותו היום לא היה ליל עמו באופן שהיו כלים ביו לתמוז כמו שפרש
 ו"ל וכו ביום ירד בשש שעות מן היום למועד אשר יעד כמו כן בכאן הכשאר מן האלף
 שנחרב בו הבית אינו מן החשבון אלא אחר שישתם אותו האלף ויכלה תתחיל לנספד
 האלף מאתים ותשעים ומי יודע אס להבת עון העגל טעמו להבת החשבון ה
 המהולקל טעמו לכך נכתם הקץ באופן הזה ואלף טראוי היה סיבתם באי זה אופן
 שיהיה מן הטעם שאמרנו למעלה אבל מה שאני אומר כי שמה נכתם באופן זה יעד
 כי במה שאמר מורד בה מורדין לו ולכך עד עתה טעונו בחשבון כאשר טעונו כ
 בחשבון הראשון במאמרנו של משה רבנו עליו השלום כי חשבנו כמו שחשבנו אבותינו כי
 יום ושבעו במ' שתומה טענו אז רבוכי ואמר בארבעים יום שהיו צריכים לחשוב שיהי
 שלמים ושמונים וכאלם שתומה של מלת לפרכה המורה נכתם קצנו כאשר נכתם כ
 בעה' ואין להרחיק גיות נכתם חשבון זה באופן זה מטעם זה שהרי מיום י' נתמוז שבו
 כלה החשבון האמתי מן הארבעים יום מאותו יום והאלה נחשב בגויתו שכן כתוב ו
 נועתי הושר התמיד והתמיד הושר ביו לתמוז דהכי גרסינן בפ"ק דתענית כ"ז נתמוז
 כשתברו הלוחות וכוטל התמיד כללן של דברים שהאלף מחרב בו הבית אין בו אפילו
 שנה אחת מן האלף מאתים ותשעים והשנים החסרות לכתום האלף רביעי רמו צ
 עליהם מלת ימים כי מלת ימים איננה משרת את האף מאתים ותשעים

ותשעים למ' שהם לך מאתים ותשעים ימים. אבל היא כבדלת מהם ומוחה על הימים
החסרים לחתום הלף הרבני ואחוסול יושל למה הדבר דומה לראובן שאח למעשה ועת
סאני כפטר מעמך עד שאזוב יעברו שעות יום וחצי והנה הוא כפטר מעמו בתשע ה
שעות מהיום והמתן לו מאותה שעה עד תשלום שלמים ושש שעות שהם השעות ה
הכפולות ביום וחצי ולא בא. והנה הוא איש אמונים לא יכזב לא ששמועון טעה בכונת
ראובן שחשב היום וחצי מן השעה ומוט שפירש ממנו וזכה טעה. אבל ראובן כשאמר לו
שעות לא היתה כונתו על השעות שיש ביום וחצי. רק על השעות שחברות עד
סיכלה היום ההוא שהם שלש שעות ועליהם יום וחצי בשנין שהשעות כלם הם ל' א"ב
היום וחצי אינו מתחיל מעת שפירש ממנו רק מאחר שעברו שלש שעות וכלה אותו היום
שפירש בו ממנו. ומכל מקום אילו הראוי ראובן ואז בלשוננו שאל שעות ויום וחצי היה
נותן הערה להבין דבריו. והבן הטוב זה המשל. וא"כ מיה שאני והכתוב לך מאתים ע
ותשעים. לך. הוא סוד הלף החמישי והמאתים ותשעים הם מן הלף הששי והימים
שיש מעת הוסר התמיד עד סיכלה ויתם הלף הרביעי שהם קעה' שנים הם כחמיים
וכחמיים בעלת ימים. ושיעור דברי הכתוב כך הוא כי מעת שהוסר התמי ועד שיעקר
הסקוק ויהיה שמוס יעברו ימים ועוד יעברו לך פנים והוא הלף החמישי ועוד מאתי
ותשעים שנה. והימים הראשונים יכלו מחשבון הלף מאתים ותשעים. כי הם החסרים
לחתום ולחתום הלף שהוסר בו התמיד. וכמועד מועדים וחצי אתן מוסת לפירוט זה.
כי מה שסתם זה בלה זה ומה סגלה זה סתם זה. ויבאו שניהם וגם מראה הערב ו
והבקר יוכיח. ועל פי שלשה עדים יקום דבר. ואחר שתמוע פתרון שלשתם תתקרב
דעתך בכל אחד מהם. והשכל מחייב שכיון שאנו מחלקים ומפרידים הימים מן הלף
מאתים ותשעים. והימים נדרשים בכפי עצמם שעל הימים החסרים לסתום האלף ו
הרביעי הוא אומר נעשה זה לכתום דבריו. ויש משהוסר התמיד עד שנת מאתים ע
ותשעים ללף ששי את' ס' ח' ט' י' ואין להקשות לפי זה למה לא אמ' ואלף בואו הואיל
והכונה במלת ימים על הימים שיש משהוסר התמיד עד שיצא לך רביעי ויביע אלף
חמשי שהיה ראוי שיאמר ימים ואלף ומאתים ותשעים. אין זקוקים כלל כי כמה וכמה
תמצא כמותו וכמוך לו ומאתים ותשעים כמו ומאתים ותשעים בואו. וכן לך שלש מאת'
שלשים וחמשה כמו אלף ועלם מאת' ושלשים וחמשה בואו. ואלו אמ' ואלף בואו נתן

וראה גם ראה

כענין המשל. והנא לסתום מהם בא ולא לפרש
כי עזוב השופר עה' ששעה טעמים לחקרא צפה ברוח
הקדם שעליו ונתן על מלת ימים זקף ברול לידע ולהודיע כי הוא מוכרת וכדרכו בפני
עצמו ושאינו סמוך ללף שאילו היה סמוך ללף שירצה לומר שהימים הם לך מאתים ב
ותשעים היה ראוי שיש בו מאריך או שופר הולך וכיוצא בהם כמו יש אשר יהיה ה
הענין ימים מספר שיש מאריך בימים. וכן ובהאריך הענין על המוסבן ימים רבים. וכן
ימים רבים שמונים ומאת יום שבאחשורוש שיש בהם שופר הולך וכאלה רבים. ואם
לא היה כדרכו בפני עצמו לא היה בוקף ברול אבל הוא מוכן בעצמו ואומר דורשני
ועמוד בי. ואין ספק כי קודם זה היון כראה אותה ומותתם וירבו המלחמות

המלחמות בעולם גוי רבו עיר בעיר ממלכה בממלכה ויחברו מקומות ועקרו
מלכותות ויתגלו מצבות ויתחדשו דברים רבים בעולם. יצא ויכלל דבריו מעד
מאתים ותשעים ללף ששי הסקוק יהיה קיים ואז יעקר ויהיה שמוס ויכלל ותתחיל
יסועתנו דהא בהא תליא. והסקוק הזה הוא הסקוק של י'ו הנזכר שבידועל עיר הקדש
פי אז יעקר ויהרשו בתיו והיכליו ויהרגו כהניו וכומריו ומשרתיו המושקצים כי ה
המשיח יתגלה בארץ הקדושה במגדל עדר. וכן מצאתי בתרגום ירושלמי על פסוק ויש
אהלו מהלחה למגדל עדר. שתרגם מן להלל למגדל דעדר אתרא דמתמן עתיד ו
לאהנגלחה מלכא משיחא כהוק יומיא. וכן אמר הכניא ואתה מגדל עדר אפרתה וכו'
ומשם ילך מיד ויעקר הסקוק שבירושלים וכאשר תוכחו שהפסוק הזה אקרא דועל כ
כבך סקוצים משמוס קאי. ואיפשר גם כן שתחבר או דומי דכתא כי היא היום עקר
הסקוק והנה היתב קשר הפסוק הזה.

ומה שישאל המלאך לחברו עד מתי קץ המלכות

השיב לו כי למועד מועדים וחצי הכונה עד מתי יבא אותו הזמן שיעשה הפס נת'
הפלאות שעתיד לעשות כמו שאמר הכניא כימי זאתך מארץ מצרים אראנו כפלאות
וכעלי הגימטריאות אמרו כי קץ הפלאות בגימטרי' תסבי. ויאמר גם כן לפי דרכם עד
מתי יבא תסבי. אם יכוון החשבון לעת באו. וראוי לדעת שמועד מועדים אינו דומה
לזמן מועד ממועדים כמו יום מימים שאם יהיה כן לא יהיה רק מועד אחד וחצי. ואמנם
הם ג' מועדים וחצי. כי הכונה מועד מועדים בואו. גם מה שאמר וחצי. אינו כל חצי
השלשה מועדים שא"כ יהיו ארבעה מועדים וחצי מועד. אבל הכונה ג' מועדים וחצי
מועד אחד. ועל כל זה יוכיח התרגום שאמר עירן ועיריך ופלב עירן. אמר ועיריך
בואו. ואלו ופלב עירן. כי עירן ועיריך ופלב עירן. היינו מועד מועדים וחצי אין הדבר
כינייהם רק בלשון ובתוספת ביאור. ועוד יש להבין שמועד ראשון שבא בפני עצמו הואיל
והכתוב חלקו. אינו מעין המועדים שאחריו ואינו דומה להם ואינו טה להם בזמן שאילו
היו כל המועדים דומים ושנים בזמן יכול היה לומר לשלשה מועדים וחצי. ולא אמר כן
להיותם בלתי דומים ובלתי שנים בזמן. אבל השני מועדים שדרשם יחד כראה שהם דומי
ושנים בזמן. והנה ישראל יצאו ממצרים מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה. שאלו ייהי
מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה יצאו כל צבאות י' מארץ מצרים. ונקרא מועד.
ואעפ שאין ראיה לדבר זכר לדבר דכתי מועד זאתך ממצרים. והוא מועד ראשון. וכי
ראשון מרוב לסוף תי' שנה שככה והאל ית' קרא מועד להחריבו לסוף תי' שנה דכתי קרא
עלי מועד. וא"כ מה שאם באין למועד מועדים וחצי הכונה למועד זאתך ממצרים והוא
מועד ראשון כי הוא תקודם בזמן. ומועדים שנים מבית ראשון. וחצי מועד ראשון
כי הוא הנקרא באין מועד לכדו. רצוני לומר בפני עצמו. ונקרא עירן. ואין התרגום
ופלב עירן. ועל עירן שזכר קאי. ואם אף הכתי למועדים מועד וחצי הייתי אולי לשיני
מועדים ממצרים ומועד מבית ראשון וחצי מועד מבית ראשון ועל כלם ללף תשעה. ו
יכוון לחשבון ומראה הערב והבקר

באשר

כאשר תראה בספרות אותה פסחון בלתי ימי' אבל עכשו שאמ' מועד מועדים וחצי יום
 לכו לומר מועד כשל מצרים שהיה מקץ ת' ל' שנה' ומועדים שנים כמועד בית ראשון
 שהיה ת' שנה יעלו פניהם ת' ת' ת' ת' על ת' ל' של מצרים ועלו כדרך שאף ומאמר
 וחמשים וחצי מועד מן מועד הכזכר שהוא מועד גלות מצרים שחצי המועד הוא
 שנה וחמשים וט' שנה יעלו כלם לאלף תשע וזכא מכוון לפסוק ומעת הוסר התמיד
 וזה מופת ומאזנים למה שפירשנו באותו פסוק: ומה שאמ' וככלות כסף יד עם קדם
 יורה על מה שפירשנו במורה הערב והקבר שלא מיד כשיכתן השקוף שומם יתקבצו
 הגליות בשעה אחת אבל יעבור זמן מה כאשר בפרש עם ולכך אמ' וככלות כסף יד עם
 קדם תכלה כל אלה: והנה ככלות הנפץ בא הקבץ ולא פירש חיימתי יכלה כפירש
 ויתקבצו בא פסוק אפים ואלם מאלות שבמראה הערב והקבר ופירש כי לא השלמה פ
 פסוקים כל מועת הוסר התמיד ומועד מועדים וחצי: ולפירש ואלם מאלות זה מגלה על
 זה זה מגלה על זה: ומה שפירש זה פירש זה ומה שפירש זה גלה זה:

ואמר בתרנום

על עם ארום ומלך לזר עילאה ימלל ולקדישי עליון
 יבלא ויסבר להשגיח ומכין דת ויית' הכון כיריה עד פ
 עידן ועידן ופלב עידן: אמר סודר בני זה דברים כנגד גל ועם הקדש יבלה ויכתן
 עם הקדש בידו עד ת' שלום אף תקה' שנים: כדחה שבת' זמן זה יתחילו ישראל לפרוק
 עול ארום מעל זוארס ומיד יתחילו בני ארום ליפול וישראל עושה חיל: וכן אמר ויבא
 יתיב ופ' לטובה יהערוך להשמה ולהודא עד שופא: ומלכותא ושלטא ורבותא די מ
 מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליון מלכותיה מלכות עלם וכל שלטניה
 ליה ילחון ויפתעון: אמ' שאחרי שיעבור זה הזמן הנזכר שהאף אף תמה הכלול בעידן
 ועידן ופלב עידן שישב השית' לדן ויסיר משל' זה הגוי הכזכר ויבזור להשמיד
 ולאכרם עד הסוף: וכדחה בפירוש שאומת ארום לבדה היא שתכלה ותאכר כי הם פ
 שאכלו את יעקב ואת משה השמו: ואמר שמלכותו של עם הקדש תתקיי' לעד ולא יחסך
 אדם עוד:

וכן מצאתי באמר

הביאו כהן ספרו
 חכמתא רבתא שאנו זה ג' ולא מפני סדר' דניש צריכין חזון אביאנו הנה - גם לא
 מפני שרשם בני זמן כלל ועקר: רק למתקנות ענינו וזכות לשוננו ישר בעיני לפיאו
 הנה: אמ' בן טובי: לעמא דרבי' בירושלם דשנתהון לא יפסוק ויקרהון לא ישתליכי
 ולא תבדי מלכותהון ויהון לא יעמו ולא יחסך בהדיהון מלכותהון קיימה ושלטנהון
 לכל עלמי עלמין עמא דהדין תקופיה מה יאת ליה באותיה מה רגו סופריה והדיר
 ושביח לחדא לחוד שביח חטא הוא לחטאי והגנין כבדין עדו בהקבא ליה קרבא
 דביח בהרעתא דירושלם: ישחון דריא קדימאי וכתבתי לא ישתקון אומדן ליה
 לבבא והכחיה בכל שומכון דאסיק לזמן בית אסירי בתה ותצר ככליין ואיסמיהון
 חקיס לן מן עפרא ולרבותא שגיאח אמתי לן מיתין מן שאול חקיס ההוא לעלמי
 ענמיא דחקודת

סגריהון

סגריהון וכתבתי עבדיה: להרא כלהון יהודין ליה יומם ולילי ולא ישתקון חמית לן
 חקיס לן ויקר שגיאח אלביס לן: אחני עלן מן טוביה ושביח לן כדדקויתיה רבתא ולכר
 תניה לית לן עד כאן

אמר

שי עובתם לא יפסוק
 וכבודם לא יהיה לו תכלית ולא
 תחד מלכותם עוד זיום לא יכהה ולא יחסך ארום מלכותם קיימת וממלאת לעולמי ע
 עולמיים: העם שז: תקופו מה נאה בחיתו מה נחמד יופיו והדור הוא ומטוב מאד
 מאד: סולח חטא הוא לחוטאי ומטאם כבדים יוסרו מהם בהקריבם לו קרבן שהור
 בשערי ירושלם: יטבחו הדורות הרשונים והאחרונים לא יחסו: הורו לו לחל הגבור
 ושבחוהו בכל פיהם שהוציא אויב: לזמן הקבוע: בית האסורים פתח ושכר ככלי
 פלנו והקיימנו מן העפר ולא כבוד גדול הביענו מתיכנו משאל הקיס והוציא: עדות
 לעולמי עולמיים יהיה זה כי בתרשנו גופותם ובגופותם עשה: העשים האלה: ומפני זה
 ידוהו וישכחנה יומם ולילה: ולא יחסו שהוציאו לחירות והקיימו וכבוד גדול לקיימו:
 תרצה עלינו מטובו והצילנו כדקתג הגרלה ומבלעדין חן נכו ע"כ

בחזור על

הראשונות ובאמר כי אחר שגלה ביריבו התי הקשרם מסמי
 פסוקים הללו: שהם פסוק ומעת הוסר התמיד: ומועד
 מועדים וחצי: וכמוצא פניהם מכוחים בעדותם לזמן אח: דקין יחדו: הנה כ' זכא
 שיע לעשבת זה בתוכת סגריהון כפרק חלק אמרו עם שגח ליה רב חנן בר תחליפא
 לרב יוסף: מנאמי ארם אחר ובידו מגלה אחת כתובה אחרית נלסון קר: אחרתי
 לו זו מכין לך אמר לי לחיילות של רומי נשכרתי וכן באי רומי מצאתיה וכפוב בה לאחר
 ארבעת אפים ומאתים ותשעים ואחת שנה לכריאתו של עולם: היצולם יתום: מהן
 מלחיו תיכים ומהן מלחיות נגו ויגוב והשאר ימות המשיח: ואין הקבה מחדם עליו
 עד לאחר שבעת אלפים שנה: רב אחא ברבי רבא אמר לאחר חמשת אלפים שנת
 אחרת ע"כ: ואינו מן המזעזע היות מגלה זו מגלת סתרים מאי זה נביא חז"ל היה
 הנביא עשה והוא הכיחה עם כי לו יאתה: והנה כי חזו רבוי המגלה הזאת עם כפרק
 חלק עם שאר החסונות: ולא חשאו אליה להיותה נותנת קבצה להורד מייס: ונכ
 לא ראו טעם לתת לה אמרה ומן השמי' השכימו סלא יהיו חוששין ליה עד עתה שבתכוננו
 הדברים: וידוע שאין הקבצ' מחדם עליו עד לאחר שבעת אלפים שנה דשתח אלפי פ
 סתין הוי עלמא וחד מרוב כרתא רבי אליהו: וכבר הכי יחדם הקבצ' עליו כמקלה:
 וא' כ' רב אחא בר' דרב' לא על ריש' שמה שאמר דשלח רב חנן בר תחליפ' שבמזעזע
 כתוב במגלה לאחר ארבעת אלפים לא כך שלח ולא כך אמ' אללא לאחר חמשת אלפים
 ומאתים ותשעים ואחת שנה לכריאתו של עולם: וא' כ' זה בא מכוון לחסבוננו: וא' כ' י
 הכרל בטנה אחת אין זה הכרל: כי מלכר כי בטנה אחת לא דייק קרא שכן מצאנו שאמר
 ארבעים יבנו: ואיכס רק ל' ט': וכן תספרו חמשי' יום ואין אנו פריש רק מ' אבל אפי'
 אם באמר דדייק אייפער לנ' וצ' דשמה הכונה בטנתם השנה ועד ז' עד ככלל: וא

אז שאלו הפנים כחשבושם הפנה ועד בכלל - וא"כ יהיה צדאת הסנה ולכן בשתמנא
 מכאן ואילך כמה שאלו הפנים כחשבושם הפנה אחת קודמת או מאוחרת אין זה הכרע מן הטעם
 שאמרנו: וגם כיון שיתכן אומנו הפרש על אי זה הדור שיתקדם או שכלל שבה וטענתו חרשנו
 אז דברים: ודאמנא כזאת ההנהלה שלפנינו הטעם כזה שהשכונ האחד הוא המעורר
 האחר התמיד והאחר מעת חרבן הבית וכל טעם אחר. ומה שאמר העולם יתום: דל
 העולם הזה של האומות שהרי אחרי כן יבא העולם של ישראל. ואל תתמה מזה שהרי כ
 במשנה אמרו ימי חייך העולם הזה כל ימי חייך להביא לימות המשיח וכן בתלמוד אצל
 יוחנן חסור לחדם שימלא שחוק פניו בעולם הזה. ואלו שיהיו מעט ואילך תלחמות תבינים
 ויתכן שרמז על מלחמות מלכי ארזים עם ישראל. ומהם מלחמות גבו ומגוב עם ישראל
 ואח"כ ישמחו עם דוד מלכם כי תתפארו מלכותו בכל העולם ואין שטן ואין טבע רע.
 ולכן אלו והשאר ימות המשיח כי אעפ"י שכל משיח קודם - כל עוד שיתבאר מלכי ארץ
 מזכים נוסדו יחד על ידו ועל משיחו להג ימות המשיח לכד אקרו:

ומה שאמרת בענין השתי ימיון למעלה דע שמוצאו שיהי

ימיון במקרא יוצאות מן ההקט. האחת מהם שכללת לסדרה המעלה שהיא ב'מעט ענה
 והיא שתימה שלא כמשפט. ובהקט זה בעזרה בחומות ירושלים אשר הם פרזנים. ומס
 שתומה בסוף התבה ויש בו דרש כי כאשר יסתמו חומות ירושלים אשר הם פרזני כל זמן
 קבלות ולעת הישועה יסתמו הפרזני. אזי תפתח המערה שהיתה שתומה עד כא המערה
 ע"כ. ועתה אתה המעיין הלא תביד לי מה תועלת יש בזה הדור ומה בא לגורנו הלא
 זה כבר ירענו כי כשיטיב יא את ניון ויבנה החומות ירושלים הוא תחזור הממשלה והמערה
 והמלכות לבית דוד. וכי יעלה על הדעת שעל חכם כשתחה זו הראויה להיות שתומה.
 וכשתומה זו הראויה להיות שתומה. ואמנם יש לומר כי הדרש הזה הוא מן הדרשות ה
 המקובלים להם רב מפי רב ער הנביאים ע"ה או כי הועתק כך מנגלת ספרים שלהם.
 או כי החכם בעל הדרש רוח הקדש התנוצץ עליו בדורסו זה וכבא ולא ידע מה נבא.

ועתה הבן סוד הדרש הזה ולמה כשתומה מהם זו שכללת לסדרה המעלה. וכשתחה מהם
 דחומות ירושלים אשר הם פרזנים. הבה כבר אמרנו שגוריה חכמתו ית לפתום את הקץ
 וזה דמיון ביום שתומה שכללת לסדרה המעלה שהיתה ראויה להיות שתומה כפי המשפט
 נבאה שתומה לרמז שרצה השם לכתוב את הקץ ואלו יודע אימתי יבנה המערה לרוד
 ולכסאן והטעם כד' שלא ירכו עם השם העבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס
 בעולם הזה. וכני פריצי עומן יסריקו עול בראותם אורך הגלות. וכמנא שאין שלום
 קתוון ביניהם לאביהם שכתמים וזהו נלשום אין קץ כולו ומפני השלום אין הקץ נגלה
 לא כשתם ונחתם בטבעת המלך ואף עתה בעל הדרש כי כאשר יסתמו חומות ירושלים
 אשר הם פרזנים אזי תפתח המערה שהיתה שתומה. וכבר אמרנו שהכית חרב קעצ
 פנים קודם שכתם וכשלא אף רביעי ובוטל התמיד והבקעה העיר שלם שכי וחי קודם
 חרבן הכית היא שכת תת"כ הלאף רביעי וכשתתם מהם זו של חומות ירושלים אשר הם
 פרזני שהכונה כזה שיתם אף רביעי שבו נפרצו חומות ירושלים ונבקעו כלום כשתרע

ומתכיל סוד הימים הנזכרים כשהוק ומוצת הושר התמיד שמונים על היינו מחזרים
 לפתום אותו אף שפרצו בו חומות ירושלים. אזי כשתבין זה תפתח לך המערה שהיתה
 שתומה לל יודע הקץ שהיה שמה שהוא סוד חזר המערה לבית דוד ולכסאן וידע שהלאף
 ונאלי ותשעי. שאלף חמישים הם מיתרילים ובה זה ולמד על זה והבן זה הטעם ותשמח כי
 רמזו הרב בלונזי שקופים אטומים:

וזהו הסוד הרשום

ככתב אמת החתום בחומות של הקבלה שהוא

אמת

ומתם את הקץ בחומותיו שלא יודע עד עת קץ.

שטועים ואומרים שהלאף נאלי ותשעי ויתחילי מעת הושר התמיד ואיך
 יודעים שהימי שחזרו לחתום ולפתום הלאף הרביעי קודמין להם והלאף מאתיים ותשעי
 כנשפים עליהם ויתחילין מלאף חמישי וכשיפגשו הימים הראשונים עם הלאף מאתיים
 ותשעים ויתחברו עמהם ותעשה מהכל השכונ אחר אזי תבדק בחשבונך וכמו שאמר
 חסד ואמת נפגשו זקק ושלום נשקו כשיפגשו ויתחברו חסד ואמת אזי זקק ושלום נשקו
 וכבר ידעת שיש הושר התמיד ער ששאלם הלאף הרביעי היו קע"ה שנים והם שנות א"ש
 חסד שהוא אברהם שמתו של אברהם חסד ושל יעקב אמת שכל יתן אמת ליעקב חסד
 לאברהם. וכשיפגשו זה בזה דל שנות א"ש חסד שהם קע"ה עם אמת שהוא נוטריקון של
 אף מאתיים ותשעים. אזי זקק ושלום נשקו כיבא מבשר שלום ונבדק קדש. ואחרי
 כן חזר ופירש אמת מארץ תצומח. כי שמה ת"א אמת הוא נוטריקון של אף ומאה ותשע
 חזר ופירש אמת מארץ תצומח. כלום ביאור אמת יצומח מג"מ של ארץ כי ארץ כב"א אף
 מאתיים ותשעים. ואעפ"י שזה על דרך הדרש ואיכנו מוכרח כבר הוכחנו החשבון על דרך
 העינין כשסוקים דבר דבור על אופכיו ועליו הדרשה הדרש. וכראה שהיא דרשה
 פכונה שהרי כל החומות הוא מדבר על סלוק אטו ית מעל ישראל ועברתו מעל בניו ועל
 השיבו שנות יעקב ועל סליח העוק ואלו אח"כ אשמע מה ידבר הא"י וכו' והפכו הוא אר
 דורשני כי לא פירש מה דבר רק אלא אך קרוב ליראיו ישעו וכו' ואין ראוי שתתקדד
 דעתך לומר כי מה מדבר הוא כי קרוב ליראיו ישעו וכו' ועלך לתמונה ולומר וכו' כל זה
 שמוע הנביא וכל זה היה מה שהיה רוצה לשמוע שאמר אשמע מה ידבר הא"י וכו' לא
 ידע זה עד עתה. אבל יש לומר שמה שהיה רוצה לשמוע הוא קץ הגלות השלישי הוא זהו
 כי ידבר שלום אל עמו ולא חסדיו כשיביא להם הגואל ושישלך מהם את היצר הרע בענין
 שלא ישנובו לכסלה. ולא יגלו עוד ומה ששמוע הוא אך קרוב ליראיו ישעו ומה שאחריו.
 גדל שאם יהיו יראים ממנו וישוכו ליו קרובה ישועתו לכא ולחזור ולשכון כבוד השכינה
 בארצנו ואח"כ חזר ופירש כמה הוא זמן הגלות אם לא יסוכו קודם ופירש זה במליצה
 כשתרת ועמוקה. ואלו חסד ואמת נשגשו והוא מה שפירשנו. ולא נעלם ממנו כי
 הכסוקים הללו מיוסדים על חבור וקשור המדות בעת הגאולה על דרך הכתור ושבעים
 פניו לתורה. הניטה וראה קרא דכתיב כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו כי
 נבזר היות גלותנו כמספר חיי אברהם ומותו של יעקב. ולא היה צידם לקצר ימי
 גלותנו. ולהתפלל עלינו ולהתנפל עלינו ולהרבות בתפלה ולהפציר בתפלה עד אשר
 יעתר השם להם ויהי נועם השם עליהם. וקדרו על כניהם: הרי

הרילמדנו

סגמם של לבדנה המשרה נסתר ובעלם הקן ונסתתה
 מס זו ובעתה בעין קן נסור ולדעה כי הוא סוד היכל קן
 צפור אשר בתוך ההיכל הוא בעלם ונסתתם מטיח לפי ד
 דעת רבותינו ז"ל וסע הוא מלך אסור בדהטיס והוא אסור בזיקים שלא יבא תפס
 כי אם אל תוך הגן לבד וזה בשעות ידועות וחוזר ונכנס אל היכלו ואותו ההיכל
 הוא סוד הקן וסוד קן הוא סוד קן נטרד כבוטריקון וסוד קן במילואו כזס
 קוף נדי הוא סוד הקן שהוא סבת רץ לאלף טפי כי סוד הקן תלוי במלת קן ועוד
 תמצא הקן רמזו וכמוס וחיתוס במלת נכרה שעולה ה' אלפי ומחתיס ותשעי כספעלת
 ההא למחוט אלפיס והכית לעשרים כסוד אוק בכר ורמז ישעיה הנביא ימי הגלויות
 כי גם הוא כמשה לנביא ולגסר עבוס פלחו בדכתי רוח יא עלי יען משה יא אותי לכשר
 עבוסים וכנ' וכתוב לקרוא סבת רצון לוי וכנ' וגם ירמיה בספר הקינור רמז ימי גלותו זה
 וגלות כבל כמה שאמר וירכבת יהודה תחיה ואחיה תאחיה רמז חשבנ' סמות בלתיגנ
 זה סתם אלף תם ה' כחשבון תאחיה ואחיה עולה שבעים עם ארבע אותיות שבמלה כי
 הואו און הסיוס רמז לשבעים של גלות כבל והנה חס קרנה לעין לפי הדרכים
 הללו תראה אור כברה סתירה סדרו והארץ היתה תהו זו כבל וכנ' וכן ער בפסוק
 לסרבה המסרה דרס בר קברה בצפרי תכני מה כל מס שבאמצע תבה טעמה וכנ'
 ערמיו פתחה הארץ ולמרה טירה סכאור מוכף הארץ ומירוס שמענו רבו אם איתה
 מאהובי הרס סקח עיניך שבע לחם במדרשי רבותינו ז"ל ועתה איד הרבנו היכן
 המרבלית טמונה וחפרו סביב סביב ולא הספיקו לגלותה וחס טעין בסירת הארץ
 סאמרו שפתחה פיה ולמרה טירה סכאור מוכף הארץ ומירוס שמענו וכנ' תמצא בפסוק
 שהוא כל הסוד ולמה הסתיו הסתית ואין רצוני להאריך עתה בסיומין וירמיות דן
 בעקרון של דברים

ומה שאמר עד ערב בקר אלפים

ונלם מאות מה היא פסוקת כלמוני המדבר על מה שאל לו אחד קדוש עד מתי החוק
 התמיד והפסע שומס קת וקדס ונכא מירמס יס לכו לפרס קודס השח' ווא' ב' התסובה ו
 הנה אחד קדוש סאל לכלמוני המדבר סעד מתי החוקן הנאמר על התמיד שזמר ונכא
 פתקן על התמיד סלל זמן כמו הוא נכא לאנוס על ארץ וסאל סעד מתי יהיה זה
 וכמה יהיה הזמן והנכא סכנור על התמיד סיהיה מכולק ועד מתי יהיה קת הפסע
 שומס סהאס הסקון של עבודה וזה כלומר עד מתי יהיה קיים ואימתי יעקר ונכא מתי
 יהיו קדס ונכא מירמס והכונה כזה בתורה סהיה הקדס והמקדס סהאס חרב וסרבל
 סהס נכא סהס עד מתי יהיו למירמס והסטיכ עד ערב בקר אלפי ול' תלוי ונכא
 קדס כלומר כמלה זמן זה יבאו יסרל צדיקים כדגס וזנחו זכרי ניק בקדס נאמר

באשר כפרס סתית וכלמוני תירשי זל סתבת זו כשתים סלל סלובי סמוני וינתקן תרב
 בפסוק ואת הנערים יודעתו א מקוס סלובי סמוני כסי וטמירי סלובי לסון כי יכלא מ
 מווד דברי סמוני סמוני מכלי סס סאינס יודעים מה הוא ומה סמו עכ' וצדק
 כתיבוסו למה סנפרס ועוד כראה לי סגס כן מטעס סהוא פליא כתיבו קראו פלמוני כי
 היא מלה מורכבת מלסון פליא ומלסון מכין ורל סהוא פליא ונסתר ומכוסה כתיבו ו
 נהפליא לרבר כתיבו סאין סוס הכנה כנ' כי לכאורה כר' מתיכו ארוך ביוקר לאורך הימס
 וגם נסתפק בעיב בקר מהו ונסתפק כל כך כדכריו מן הטעס הזה סאל הנה החסוקן
 הזס אין לו סמר וסמא טעיני כרואה וסמא רוח סקר היה וכס סמא ונסתערס התבן עס
 הכר ולכך קראו ב' סלמוני סלל כסתר ומכוסה לא ידע מי הוא כסירו לסי זל ועוד
 על זה סקרה לחברו אחר קדוס ולזה קרו סלמוני סכחכרו סהוא לא כסתפק היותו קדוס
 דק כו והיה הספק כל כך בלבו עד סהנכרו לזמן לו ומראה הערכ והבקר אשר כאמר א
 חמת הוא וכי צדיקן היו לזמן לו כן וכי סקר היו רגילין לזמן לו ומי איכא כדאי וסקרי
 כרקיטא מן הנראין כמראה הנכראה ורח הקדס אלא סהנכרו למור לו כן מן הטעס
 סאמרכו והנה פליאה דעת ממני מכין יתחיל חשבון זה כי אם תרצה לכון אותה סיוסלס
 סנת ר' כחשבון החתום כחותס סאמת הוא הנחתם כפסוק ומיעת הוסר התמיד יתחילו
 ססכים הללו יספר סנים קדס סללום אלף סליסי ואין להסתלה זו לא טעס ולא ריה למת
 יתחיל מאז מספר סנות החשבון הזה ואס יתחיל חשבון זה מעת הוסר התמיד או מ
 מתרבן הדית יסלמו ססכים הללו כתוך אלף סכיעי ואס מעת המראה יסלמו כסלהי
 אלף טפי

ועתה הבן בדברים

כי הנה זאת חקרונה כן היא הנה אחד קדוש סאל עד מתי יהיה התמיד מכולק ועד מתי
 ינתן הפסע שומס ועד מתי יהיה קדס ונכא מירמס וכבר פירסנו זה והנה
 הסכל לא יחייב סכארות העת סינתן הסקון שומס רצוני לזמן הסקון הנאמר בפסוק ומ
 וועת הוסר התמיד סמויר יחזור התמיד למקומו סאי איספר סכטול הסקון וצדין בית
 המקדס וחורית התמיד סיהיה הסכל ביחד כי משיעקר הסקון וינתן שומס עד סיעבה בית
 המקדס ויסוכו כהנים לעבודתס ולייס לרובנס וימלא סכין המטיח את ידו ללגים את
 סכגרים ולכהן זמן מה יעבור ככתים סלא יהיה הסכל בשעה אחת גס כיו קודס סובא
 מטיח כן דוד יכא מטיח כן יוכף וילחס מלחמות ססס ויהרב ויין סהפוש אער וסל על
 ג' דברים המכרים וסלמוני סטיכו לזמן אחר לכלס א' ב' יא לזמן כדאי כי כסאל והפסע
 שומס קת לא על הסקון סהאל בפסו ומעת הוסר התמיד אע רק על סאר ע' סכעולס
 וסטיכו לו עד ערב בקר אכיו וסלס מאות וכסתלה כפרס מה רל עד ערב בקר והכונה
 כנ' עד יום סיהיה כו ערב בקר כלומר חוסך כסתלת היום ואור ככופו כחילו זרם הבקר
 ויאמר זה על מלחמת גוג ומגוג וכן התכבא זכריה הנביא על היום
 סהוא ואמר ויהי יום אחד הוא ידע לוי לא יום ולא לילס

ואמר הוא יודע לוי : כלומר לו היה נודע לו על דרך כי יום נקם בלבי : ואמר לא
יום ולא לילה : כלומר לא יתה כלו יום ולא יתה כלו לילה : אבל בתחלתו יהיה חסד
ואיסוף לילה ואפלה כי תהיה צרה גדולה לישראל : וכלפיה העיר וכשאו הכתים והכשים
תשגלה ויצא חצי העם בגולה : ולעת ערב יאיר היום כי יצא העם וכלחם בגוים ההם
יוסיע את ישראל בעת ההיא : וזו תהי סחור ופירש והיה לעת ערב יהיה ארץ : וזו
עצמותה שאמר ככאן עד ערב בקר : ואמר שער היום ההוא יהיה התמיד מוסלק ואז
סחור לתקומו : ועד היום ההוא יהיו השקונים והגולים קיימים בעולם : ואז יהיו
טומתין ועד היום ההוא קדם וכבא מראם : ואז יעלו במעלה התורה והמקדש וישראל
יהיו רוממים את רוממיהם ויבנה : וזבאות במשפט שיעשה באומות ההם ונקדש האל
הקדוש בצדקה שיעשה עם ישראל בעת ההיא : ואמר שער היום ההוא יש לפיט ושלם מאז
סנה : וכבר הקדמתי בפסוק ומעת הוסר התמיד כי האלפים הנזכרים בדניאל נחשבים
לארפי העולם וזה שאמרתי למעלה חס תרצה לבנות חשבון זה שיושלם שנת רצ וכל מה
שאמרתי שם לא אמרתי אותו אלא כדי שתראה שאי אפשר לחשבם מעת לעת : אבל הם
כחשבים לאפי העולם : והכונה במאמר פלמוני המדבר לומר עד ערב בקר יעברו שני
לפניו : כלומר יעבור לאף זה שאכן בעתה שהוא האף הרביעי והאלף החמישי ושלם
מאות שנה מהאלף השמי : כי אין הכונה שיתחילו האלפים ושלם מאות מעת המראה : אבל
הכונה יעבור כל האף הזה שערין לא עבר כלו ואפי' חציו לא עבר בעת המראה וכיוצא
בזה מצאנו בתורה ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת אשר כל היום
ההוא על הכשאר מן היום ההוא : כך כבאן אל יעברו לפיט או שהם האף הרביעי והאלף
החמישי ושלם מאות שנה מהאלף שמי : וזה הויה שהוא עומד קודם חצי היום ואז לא אעשה
מלאכה פלוגית עד שיעברו שני ימים ושלם שעות : ואין כונתו שיעברו שני ימים מערב
הדבור : לא שני ימים שלמים מימי השבוע ולא מעת לעת : וכשאמר זה היה ביום רביעי
קודם חצי היום : ואם תאמר שיתחילו השני ימים מיום חמישי : אי אפשר שאם כן יבא
לעשות המלאכה לשלם שעות מיום השבת שהוא אסור במלאכה : אלא כונתו באמרו עד
שיעברו שני ימים אלו : על יום רביעי שהם בו יום חמישי ושלם שעות מיום שמי : ראיה
אין הפליא לרוב בהעלם ואם עתה דבריו ברורים כמשמ : וכשלא חשבנו זה סבת שלם
מאות לאף שמי : ואז יהיה בית המקדש בנוי ואז יהפוך השם זכתי צדק בקדש ויצאו ישראל
צדיקים בריים וכלולים מן הצרות ויזבחו זבחי תודה כעל כל אשר במלם השם ורב טוב
לבית ישראל אשר במלם כהחמי : וכרב חסדיו : ועל כל זה יאמר וכנצק קדם והנה זה
בעשר פנים אחר סיפון שומם הקצון שבפסוק ומעת הוסר התמיד כי כמו שאמרתי ל
למעלה לא יהיה הכל בפעם אחת סחב' ש' שכת רב יעקר הקצון מכירושלם או תחבר
רמי בעת ההיא ויבחו טוב ישראל תמי' עדין כשארן עובדי אלילים בעולם ולא ספרו יתמו
כל עובדי פסל המתהללים באלילים : אבל באותו הזמן ירכו המלחמות עם ישראל
וכשיתגלה משיח יתיבנו מלכי ארץ ודוכו כוכרו יחד על יא ועל משיחו : ועדין בין הגוים
קדם וכבא מראם עד שיעברו מלחמות תריבים ומלחמו' גוב ומגוב ויצא יא וכלחם בגוים
ההם ואז יתגבר שמו ויתקדש באת עזו בעולם : ואז יכסו כל עובדי פסל המתהללים

באלילים ויאמרו

אך סקר נחלו אבותינו הדל ואין בה מועיל : וכיום ההוא ילך האדם את אלילי כספו
וצת אלילי זכבו מפני שחר יא ומהדר גאווה בקומו לערוץ הארץ : וכל הנסאר בשארל
מכל המקומות אשר הוא בר סם יכשאוהו אכשי מקומו בכסף וכזהו וחזוקו בכספו ל
לאמר כלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם : וזאו עמים רבים וגוים עצומים לנקם ארץ
יא זבאות כירושלם ולחיות את פני יא : וזכאו את כל אחינו מכל הגוים מנחה לא
בכבוד גדול : וכמעלה גדולה ויהי גמר כל זה כמו שאמרתי בעשר שנים אחר שיעבר
הש קצן שבפסוק ומעת הוסר התמיד כי סבת שלם מאות לאלף שמי יכצע השם את כל
מעשהו כהר ציון וכירושלם כי אפס המן כלה סוד תמו רומם מן הארץ ואז יחזור התמיד
בשפתלך ויחמו זכתי צדק בקדש

והנה תמצא

שם משהוטר
שמי אף ותעלה
התמיד עד סבת שלם מאות לאלף
שנים : והנה אמרו במדרש על פסוק ויזבחו אים והנה תעלה בשדה שר מן במלת תעלה
בשדה לשלם גלויות : תיו ארבע מאות גלות מצרים עין שבעים גלות בבל : הא חמשה
אלפים גלותנו : וכמדרש הזה ראיתי כמה שאמר עם לכן גרתי ואחר עד עתה : שדרסו
ין במלת עתה : ואעפ' שאין משיבין על הדרש מכל מקום ראוי שיהיה דרש טעם : והנה
היה ראוי שיעשה הדרשה על ימי גלותנו או על סוף ימי גלותנו : והנה הוא אינה עושה
הדרשה לא על ימי הגלות כלם כמו התיו על גלות מצרים והעין על גלות בבל ולא על ס
סוף ימי הגלות : ולכן נראה לי כי זה הדרש גם כן מן המקובלים לרצל בענין הקצין כמו
דרש השני ממין : וקבלו כי יש בזו התבה רמז לענין הקצין כוללת השלשה קצין משלם
גלויות : ולא קבלו כיצד : ובעל הדרש דרש מה שהספיק לדרוש לפי אותו הזמן אולי חסד
שבאלף חמישי יהיה סוף קצן לגלותנו : והנה תמצא שרמז במלת תעלה על השלם גלויות
התיו על גלות מצרים והעין על גלות בבל : והוא על האף החמישי כי ממונו מתחילי האף
מאתים ותשעים אשר בדניאל כמו שהוכחנו למעלה : גם והנה תעלה בשדה : אלו תע' ה'
פנים על האף שהם טועים בשדה ארום : והאלף הוא הנסתר : והוא מה שרמז יעקב לעשו
באמרו עם לכן גרתי ואחר עד עתה : גרתי עולה בג' אף בהתחלף האותיות באלפ
ביתא המושלם הנגדיית שיהא אוק בכר באותיות השלישיות : ואמר עם לכן גרתי : על
דרך הדרש בתלכתני בגלות ובגרות אלף שנים ואחר עד עתה : כתחלתני עוד על האף
עד ארבע מאות וחמש שנים וארבע עתה : מה כתיב בתורה ויהי לי סוד
וחמור : רמז לשני משיחים כדרך המדרש : וחשבון זה כשלם סבת שלם מאות לאף שמי כמו
שאמרתי והוא הקצן סבת בשר דניאל לעמוד בו שכל ואותה לך לקץ ותנוח ותעמוד לגדלך
לקץ הימין : קץ הימין גב' חמשת אלפים ושלם מאות

והנה תמצא

במדרש הנעלם שאמר אליהו ז' לר שמעון בן
יוחאי פה שהקצן רמזו בתורה בקבלות של
חמשה תורה בפסוק והיו חייך תלאים לך מנגד : ולא פירש לו כיצד : והנה תמצא ששתם
אצלו במלת מנגד : דכתיב כי מנגד תראה אף הארץ : הוא סווי חמשת אלפים מאתים

ותשעים ועוד קמוצא שעתה סוד קן הימץ קנא פוד חשבון מראה הערב והבקר במלת
 תלמים יורח במלת מכנר כינר וזעפ שהיא חסר ואז צריך לרדשו עם הווא כי הווא
 באה במשך התנועה ולא תפלא איך בחשוב הווא הנסתרית מן המכתב ואעפ שאה
 במשך התנועה ויפקד מקומה כי אם ידעת הפלטה שמות המסוגלים לשאלת חלוס ה
 היוצאים מהנסתרת נ"ל אלהינו כינר הם יוצאים מנ' תבות הללו תמצא שמלת הנסתרת
 צריך שתהיה מלאה נ"ל בהסרת הגמור ובהא תסרה כי באה במשך החולם והחולם
 מורה עליה ואם תחליף הוואיות תלואים מלא ככאות אחריהן באלפא ביתא המסולסת
 של איך כבר שהיא לפא ביתא נודיית שהולכת מכנר כל האפא ביתא אחד כננר עשרה
 ועשרה כננר מאה שנים כננר שני עשרות שני עשרות כננר שני מאות וכן כלם
 תמצא שפולח מלת תלואים אלף ת' ע' והוא הוואיות הנראות במכתב תרי אלף ת' ע' ה
 וזך אם תחשוב הווא הנסתרת כשנה אחת לאריוק קרא ויתכן כי אחרי שאמר הכתוב
 ויתפס י' מעל ארמתם וכו' אמר הנסתרת נ"ל אלהינו לרמוז על הסתר השנים שהיו
 כתשים מעל ארמותם וכתב הנסתרת כהעלם הווא לרמוז על הווא הנסתרת מילת
 תלואים כי נסתרה להעלים הסוד ואעפ שהיא בסתרת ממלת תלואים תקללות של משנה
 תורה היא נגלית בשל תורת הכנים ביעקב בסמוך וזכרתי את בריתי יעקב שהווא
 מלא בואו ורמוז הסוד במלת מכנר שאמר והיו מייך תלואים לך מכנר לומר שהסוד
 התלוי במלת תלואים הווא לך מכנר כלומר אם תרדשו ימצא לך מצד האלפא ביתא ה
 הנגדיית ועוד תמצא זה יותר מפורט באופן אחר הווא זה מלת תלואים עלה אלף
 ת' פ' א' כשתחשוב האלף בפי הוראת שניה כפי מה שפולה ובהא מלת תלואים חסרה וזו
 לרמוז שתחבר מה שפולה אותה ואת מה שחבון זה וישאר אלף ת' ע' ועד אז חיינו תלואים
 שאף על פי שיבא משיח קודם מכל מקום חיינו תלואים עד שיוציא לאור משפטינו ה
 הקדוש ועד אותו הזמן עדיין יש הסתר שנים כבר מה וליכא הארת הפנים לגמרי ואז
 יאר פניו אתם סלה בהקריבנו אליו קרבן טהור ומנחה טהורה ותמצא שאמר הכתוב
 ואנכי הסתר אסתיר פני חשוכ הסתר אסתיר פני גב' ותמצא כי ברמוז בהם כל זמן
 הסתר הפנים ואם יס אחד יער ככסול דמי כי כבר אמרתי כי באחר אי יתיר אי חסיר
 לא דייק קרא

עחה נישאר עלינו

לכאר
מיד

שאמר אחד פסוק ומעת הווא התמיד שאמר אשרי המוחה ויגיע לימינו אלף שלם מאות
 שלשים וחמשה יש לך לדעת כי ימים שבתפסוק זה נדרש כראשון וגם עליו כתב עזרא עש
 זקן גדול כי צריך לעמוד בו כי איכנו סמוך לאלף אבל מורה על השנים החזרות לחתום
 ולכתום האלף שהסוד בו התמיד הווא האלף הכביעי והאלף הנזכר בפסוק הווא האלף
 החזשי וזה מפורט ממה שפירשנו בפסוק ומעת הווא התמיד ויש מ' השנים נוספות
 בפסוק זה על המשך שבתפסוק ומעת הווא התמיד ונמצא ומעת הווא התמיד עד שלם
 מאות שלשים וחמשה לאלף שני אלף תקי' סנה וסימניך אשרי המחכה אשרי במיעוה
 אלף תקי' ואמר זה לא פירש מה הא נכיון שלא פירש חין

לנו בו רק כפרה ואיפשר כי האמר הזה הוא תחית המתים כיומנו ונחיה לפנוי לננר
 שפחה סוף אחריה תונה ובגילה סוף אחריה דלחה סוף ושמרה כפיג וכסו ינון והנחה

והא לך הסודות החתומים

שפחה סוף אלפינו הנחשים באנחותינו הכתומים בבטר דמאל אשר יתנו אונג א ערב
 פטר לאמר קרא נא ואל לא אכל כי חתום הוא

וערינו רשבה לארון הכלאה

לחין מרחא מלכין וגלא ריין המעטבה בעלמים אשר הביאנו אל מדינו ונגלה לי את
 פתרונו בדבר הזה

ואנא לא ברבמה

די איתי בי מכל הייא הוא דנא גלי לי כי בער אנכי מאים ולא כינת ארס לי להן על ד
 דברת די פגרא לעמיה קדישא יהודעון ורזא דחמידו רבכביא יכרעון ושמעו ביום הזה
 הארסי דכרי ספר ואופל ומחטך עיני עורי תראנה ויכעו עבוי ב"י שמוח ואכיוני ארס
 בקדוש ישראל יעלנו וישנובו לו בתשובה סלמה ועד היום כסך עלינו השם דנח תרומה
 ויעבש את עינינו החכמים ואת ראשינו האנשים כסה יען ונעשן יבין מנפשים בגל דוד
 הדור לישועתו ויקבלו סכר וגם כי שמא יעשו תשובה קודם וימיה את הקן כמו פדרט
 זל בעתה אחשבה וכן אחשבה לא זכו בעתה וגם כי כמו שאמרתי למעלה כמה ע
 עבדים אוממים את הרצ על מנת לקבל פרס יפרקו על כראותם אורך הגלות ויאמרו
 אברה תקויתנו ואין לנו חלק ברוד ולא כחלה כבן ישי איש לאהלינו ישראל ויאמרו כס
 פשונם ולא ישא אלהים נפש נחשכ מחסבות להעלים את הקן לבלתי ירח ממנו כרח
 והמסכלים יבינו כי רדך המלך הלכנו בחשבונות הללו ולא הלכנו אכראות עקלקלות
 חלתי דרך ישראל וכלם נכוחים למנין ופגרים למוצאי דעת

ואחרי אשר ער כה

ערכו וי הכה אחרי זה כא
לידי משפט אחר מבישי הא

הא נבגין הגדול החכם ו אכרהם זכות יא וכמוכ בו ככה כסולר אהבן היה חסד
 שנתאי ונרק ככ' לרלי והיה טוח שני לארזיה והטחם בט' ג' בית הנסים והנפלאות
 והידיעה ולקה בשמש כחדש קודם לרתי כרח אב ואחר ג' שנים נולד משה ונתאמר
 צדק שלם פנים עד הגיעו לבית העשירי והוא כור שחייב לדת משה כי טס היה נגה
 בעת החבור וכה צדק לסור מקום נובה וכית מלכים והיה שור הצמח שלו כז אחר
 במצור הידח וצדק ומאדים בעקרב בית הפכיעי סהיה מביט לככב וממולד עד סג
 פגארב בית פני והיו לך ת' א' פנים מפטר השנים החוקים מהשנים והאל מפטר ימיים

מד' פנים לממש שהיא סבוב קטן לממש והוא יום לשנה יתקרא שם כ' קצור יד אדם
בעולם ואנו בגלות כי כשהוא קם זה נוסף וכשיפול אדם יקום ישראל וכשלימים האלף
ת' א' פנת חומת אלפים ומאתים ושמונים ותשע לזכרה ע' כ' וכתיב עוד שהמחברת
ומשנת חומת אלפים ותשע לזכרה תהיה בן דלי לרבים כאשר היתה בשכנכו לארץ בניו
יהושע ועזרא וזויהיו טבי לקיות ובעבור כי מאדים הוא עם שבתאי וצדק בן ה
המחברת יורה ומלחמו גדול בעולם ומלחמו גב ומגוב והרב משיח בן יוסף ומפני סביבה
קרובה להם יצטיח כיום ההוא ישועת ישראל ע' ב' והנה הוא יצ' ככר התכל כזה כי הלל
לאליפ פתונים אכל כי דבר בזה בפי מה שהבין מצד מצב הכוכבים ראה גם דאח כי
ואהם באטבנימותו מצד מחברת הכוכבים מפכים בקירוב למה שיצא לנו על דרך ה
העין שפסוקים ברמיאל כראה כי מאת יא היתה זאת היא כפלאה בעינינו

ואחרי זה אומר כי הרבה

מן הדברים דרשו דרשות
ברמיונות ושימנין בפסוקים
החשובות והמטריאות ובסאר החשובות ולא היה להם על מה שיסמכו וואות
הרמיונות והחשובות והמטריאות שאין להם על מה שיסמכו אין ראוי לאדם שיהיה חונן
להם כי אילו בהקס רמז בפסוקים לכיאת הגואל בחשבונות המטריאות נמצא רמז לכל
דור ולכל שנה שכינה בין מן השנים סעברי בין מן הכאות והואיל וכן הוא אין לשמוק על
פנס במטריא שלא יהיה מיוסד ושמוק על יתד תקועה במקום נאמן ואלו אני הבארתי
למעלה חשבונות ומטריאיו ונעטריקו והלכתי בררתי הדש שהם דרכים בלתי מוכרחו
הנה כלם מיוסדים על ארבי פו הם החשובות שחשכתי קודם בעינין הפסוקים שכלאזה
לא היה ראוי להשיבם אבל אחר העיון בפסוק יבא הביטריא והנעטריקון כפרפרת
אחר המזון ועתה אני רוצה להביא את הכרפרת לאחר המזון ואת המועמר לאחר העמוד

הלא כבר אמרנו

שפנת ד' לאלף שמי בשלמים אלף ת' ס' שנים
מועת הוסר התמיד והנה אע' פ' שמש ואילך
ירבו ומלחמות עם ישראל ויהרב משיח בן יוסף ויגדלו החבליים ביום משיחו מכל מקום
אזנה סבה היא תחלה וראש לישועתנו ואף על פי שירבו החבליים עבר התחילו הדחמים
ועל דרך ההלכה אני אומר כי שנת רכס' לאלף שמי היא פגד' רחם דל' ששער הדחמים
יתחיל להשתח ונרובו רחם זכור וכמו שכתב רחם ירבו החבליים לאמה כך כשיפתח
שער רחמים ירבו החבליים כי כן היה בנבזים ותן הם יסורין של אהבה

ועתה פקה עיניך

וראה כפלאות הלא דבר ידוע הוא שגאלו
מוצרים בשם אהיה וגם בגאלתנו זו תהיה
בשם אהיה וכן כתיב אהיה אשר אהיה ואחרי זל אהיה עמהם בצרה זו ואהיה עמהם
בצרת פעבור גליות וישמחמי האמת שנתמכרו לפת טעם למה היתה גאלות מצרי'
בשם אהיה ואחרי שלצדק הגאלות הוצרך הסית להגלות בצרות טעם למה היתה גאלות מצרי'
להביאם ודבריהם דברי אל'יים מוכל מקום עוד נתגלה לנו כזה טעם נכבד ב
בענין השמחה על הגאלות ועל הפמורה ילכין ידאי' השם ומפני שמו בלו חסותן והסבו
שמו ומפואו דברי הפן יתה משה
רבי

ע' שאל לארצנו ית' שמו ויתכשא כסאו לעד ואח' ואחרי לי מיה שמו מה אומר אליהם
והטעם לשאל זו כי שאל הקבלה שהיתה בידם כי גבא הגואל לגאל בשם שיהיה חסכונו
מכונן לקץ גלותם בעת בא דברו הוא הגואל באמת אז השיבו הש' אהיה אשר אהיה
וכפל את השם לזמ' אהיה הוא המורה שיגאלו עתה לקצותאיתם ועבר שנים ואהיה הוא
המורה שיגאלו לעתיד לקץ אלף ות' ס' שנים וסוד הקצין גלה לו פס' ויחזר ואמר ויחזר
כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם ואע' פ' שאמרו חז' סחור למור לו כן מפני
שכשאלו לו הקלה אהיה עמהם בצרה זו ואהיה עמהם בצרה אחרת של פעבור גליות
אז משה רבינו ע"ה רכזנו של עולם דיה לצרה בשעתה אמר לנו יפה אמרת כה תאמר
לכני ישראל אהיה שלחני אליכם פ' לא תזכיר להם צרה אחרת עוד יש לנו למ' שמופני
סגלה לו בשם ראסון סוד הקץ של מצרים שהוא תלוי וחתום בו וכפני גלה לו סוד הקץ
האחרון שחתום בו לכך חזר ואמר לו לא אמרתי לך סוד השכי קצין הללו כדי שתגיד להם
לישראל שניהם כי הקץ האחרון יהי לך לכרך ולהם לא תאמר רק פתרון הראשון וזהו כה
תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם אבל לא תאמר להם אהיה אשר אהיה וכזה
האופן עולה שם אהיה מאתים ועשר כחשבון גלות מצרים אהיה מתחלף באלפא ביתא
המשולשת הנבדית הנזכרת למעלה בבאות אחרתן באלפא ביתא ההיא האלף ביד
וההא בכון ותיוד בקוף וההא בכון עולות כלם מאתים ועשר וכשכשאלו מותי ועסר
לגלות מצרים כחשבון שם אהיה נתעורר שם אהיה לגואלם

וגם גלותנו זה תלמי בשם אהיה כמו שאמרנו

ואמנם הוא חתום בשלם חותמו
חותם בתוך חותם כדי שלא יודע והם שלשה חותמות מלכד
השם השני חותמות הם באלפא ביתא המשולשת הנבדית והחותם השלישי באלפא ביתא
ישרה רחב' ד' ולפי שאמרנו את כבודו בלא יועיל הוצרכו להתברר ולהתלבן ולהצטרף
וגם שמו הנכבד ויתגבל בצירופו פעמים שלש על הגאלות ועל התמורה ולכסוף בהיתר
יהיה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש והשקנו בדמענות שלים על הגאלות ועל התמורה
שלש פעמים כזה האופן שם אהיה עולה כא' עוד הצדף אותיותיו והמירם בבאות א'
אחרתן באלפא ביתא המשולשת הנבדית ויעלו ד' כאשר אמרנו למעלה קן כ' א' על רי'
ויעלו בידך ל' א' עוד חוזר לצדפו ולהמירו באותיות השלשיות באלפא ביתא הנזכרת
ויעלה לאלף ומאתים קן רל' על אלף ומאתים ויעלו בידך אלף ת' ל' א' הדי חשבון השם
באותיות ראשונות ושניות ושלשיות באלפא ביתא הנזכרת עולה אלף ת' ל' א' צדף עוד
אותיו השם בבאות אחרתן באלפ' ביתא ישרה דא' ב' ד' על סדר כחו שיוצא משם ההויה
ויצא לך ב' כ' שנולה לר' תן ל' ד' על אלף ת' ל' א' יעלו בידך אלף ת' ס' ה' הדי בא השם
בסוד הגלגל והתמורה פעמים שלם וכו' סוד השנים שים מהסוד התמיד עד שנת ד' ר' כ'
ועהו שלא יגלה זה לישראל וחזר עוד וזהו יצאו על ככה ואז זה שמי לעולם ולעלם כתיב
חסר ואז זה שמי האחרון צריך אתה להעלימו זה זכרי כלום האחר שיוורה על גלות
מצרים יכול אתה להזכירו להם לישראל ולדורות הבאים

עוד יש

לדעת כי תלאכי הסרת משכמים מנשאים למלך הכבוד בשכח
מחמם על כל ברכה ותהלה שאומרים
ואתלך

מנ' פנים לממש שהוא סגוב קטן לממש והוא יוס לשנה ומהראוי שכ' תגבר יד אדם
בעולם ואנו נבלות כי כשהוא קס זה נוכל . וכשיפול אדם יקום ישראל . ונשלמים האלף
ת' א' סנת חמשת חלפים ומחציתם ושמונים ותשע לניירה ע' כ' . וכתב עוד שהמחברת
משכת חמשת חלפים ורפט לניירה תהיה בין דני לדנים כאשר היתה בשכסכו לארץ בני
יהושע ועזרא . ואז יהיו שני לקיות . ובעבור כי מארדים הוא עם שבתאי וצדק בזו ה
התחשף ית ירה מלחמו גדול בעולם ומלחמו גוב ומגוב והרב משיח בין יוסף ומפני סניגה
קרובה להם יצמיח ביום ההוא ישועת ישראל ע' כ' והנה הוא יע' ככר התגבר בזה כי הלא
לא יום פתרוניס אבל כי דבר בזה בפי מה שהבין מצר מצב הכבדים . ראה גם דאח כי
אחכם פאצוגנינות מצר מחברת הכבדים משכיס בקירוב למה שיצא לנו על דרך ה
העיון שפסוקים בדניאל כראה כי מאת ה' היתה זאת היא כפלא בעינינו .

ואחרי זה אומר כי הרבה

מן הרשעים דרשו דרשות
ברמיזות וסימנין בפסוקים
במשכונות הגמטריאות ובפאר המשכונות ולא היה להם על מה שיסמכו . ואותם
הרמיזות והמשכונות והגמטריאות שאין להם על מה שיסמכו אין ראוי לאדם שיהיה חוש
להם . כי אילו כהקס רמז בפסוקים לכיאת הגואל במשכונות הגמטריאות כמזל רמז לכל
דור ולכל שנה ספרה בין מן השנים שעברו בין מן הכאז . והואיל וכן הוא אין לשמוק על
שום גמטריא שלא יהיה מיושר וסמוך על יתד תקועה במקום כאמון . ואם אבי תבארי
למעלה משכונות גמטריא וננטריקון והלכתי בררכי הדת שהם דרכים בלתי מוכרחי
התח כלם מיושרים על ארבי פו . הם החשכונות שחשכתי קודם בעיון הפסוקים שכלאזת
לא היה ראוי להחשיבם . אבל אחר העיון בפסוק יבא הגמטריא והגטריקון כפרפרת
אחר המזון ועתה אני רוצה להביא את הכרית לאחר המזון זאת היוצאת לאחר הסעוד'

הלא כבר אמרנו

סמנת ד' לאלף שמי כשלמים אלף ית' ס' ה שנים
ועת הוסר התמיד . והנה אע' פ' שמעס ואילך
ירבו היומלחמות עם ישראל והרב משיח בין יוסף ויגדלו החבלים ביום מנצח מכל מקום
אומנה טבה היא תחלה וראש לישועתנו ואף על פי שירבו החבלים טבה התחילו הרחמים .
ועל דרך ההלכה אני אומר כי סנת רפט' לאלף שמי היא פג' רחס ר'ל ששער הרחמים
יחזיל להפתח . וברובו רחס יזכור . וכמו שבפטר רחס ירבו החבלים לאמה כך כפיפתח
שער הרחמים ירבו החבלים כי כן היה פוצרים . והן הם יסודין של אהבה'

ועתה פקח עיניך

וראה כפלאות הלא דבר ידוע הוא סגואלו
ממצרים בשם אהיה וגם באולתנו זו תהיה
בשם אהיה . וכן כתיב אהיה אשר אהיה . ואמר ד'ל אהיה עמהם בצרה זו והיה עמהם
בצרת שעבור בליות . ויש מחכמי האמת סכתעורר לתת טעם למה היתה גאולת מצר'
בשם אהיה . ואמר שלצדק הגאולה הוצרך הסית להגלות במדת הכתר . ונתנו טעם
להביאם ודבריהם דברי אל'ים ריים . מכל מקום עוד כתגלה לנו בזה טעם נכבד ב
בענין הסבתה על הגאולה ועל התמורה . ולכן יראי הסם ומפני שמו באו חסדן והסב
שמו ומצאו דברי חס' . הגיה משה
רבי

פיה שאל לארצנו ית' שמו ויתבשר כאזו לעד ואמ' ואמרנו לי מה שמו ויה אומר אליהם .
והטעם לשאלה זו כי שמו הקבלה שהיתה בידם כי בבא הגואל לבואו בשם שיהיה משכונ
מכוון לקץ גלותם בעת בא דברו הוא הגואל באמת . אז השיבו הפ' אהיה אשר אהיה .
וכפל את השם לנ' אהיה הוא המורה שיגאלו עמה לקץ מאתים ועשר שנים . והיה הוא
המורה שיגאלו לעתיד לקץ אלף ות' פ' ה שנים . וסוד הקצין גלה לו ס' וחדר ואמר ויהמר
כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם . ואע' פ' שאמרנו חז'ל סחור למור לו כן מפני
שכשאמ' לו הקבלה אהיה עמהם בצרה זו . ואהיה עמהם בצרה אחרת של שעבור גלות
אמ' משה רבינו ע"ה רבונו של עולם דיה לצרה בשעתה . אמר לו יפה אמרת כה תאמר
לכני ישראל אהיה שלחני אליכם . פי' לא תזכיר להם צרה אחרת . עוד יש לנו לומר שמופני
סגולה לו בשם ראשון סוד הקץ של מצרים שהוא תלוי וחתום בו . וכפני גלה לו סוד הקץ
האחרון שחתום בו . לכך חזר ואמר לו לא אמרתי לך סוד השכי קצין הללו כרי שפגד להם
לישראל שניהם . כי הקץ האחרון יהי לך לכרך . ולהם לא תאמר יק פתרון הראשון וזהו כה
תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם . אבל לא תאמר להם אהיה אשר אהיה . וכפני
האוצף עולה סם אהיה מאתים ועשר כחשכונ גלות מצרים . אהיה ותחלף באלפא ביתא
המשולשת הנגדיית הכוזבת למעלה כחשכונ אחרת באלפא ביתא ההיא . האלף ביוז
והיא כנון . והיוז בקוף . והיא כנון . עולות בשם מאתים ועשר . וכשכשכונן ומאתי ועשר
לגלות מצרים כחשכונן סם אהיה כתעורר שם אהיה לבואלם'

וגם גלותנו

זה תלמי בשם אהיה כמו שאמרנו . ואמנם הוא חתום בשלם חותמת
חותם כתוך חותם כרי שלא יודע והם שלשה חותמות מלכר
השם . השני חותמות הס באלפא ביתא המשולשת הנגדיית . והחומת השלישי באלפא ביתא
ישרה רכב' ד' . ולפי שהמירו את כבודו בלא יועיל הוצרכו להתברר ולהתלבן ולהצטרף
וגם שמו הנכבד מתגלגל בצירופו פעמים שלם על הגאולה ועל התמורה ולכסוף בהיותו
יהיה . והיה הוא ותמורתו יהיה קדש . והשקנו ברמיעות שלים על הגאולה ועל התמורה
שלם פעמים בזה האופן סם אהיה עולה כא' . עוד תצדף אותיותיו והמירם בבאות א'
אחריהן באלפא ביתא המשולשת הנגדיית ויעלו ר'י כאשר אמרנו למעלה . תן כא' על ר'י
ויעלו בידך ר'ל א' . עוד חוזר לצדפו ולהמירו באותיות השלשיות באלפא ביתא הכוזבת
ויעלה לאלף מאתים תן ר'ל א' על אלף ומאתים ויעלו בידך אלף ת'ל א' . הרי חשכונן השם
באותיות ראשונות ושניות ושלשיות באלפא ביתא הכוזבת עולה אלף ת'ל א' . צדף עוד
אותיות השם בבאות אחריהן באלפ' ביתא ישרה דא' ב' ד' על סדר כזו וסיוצא משם ההויה
ויצא לך כז' כז' שעולה לר' . תן ל' ד' על אלף ת'ל א' יעלו בידך אלף ת'ס' ה' . הרי בא השם
בסוד הגלגול והתמורה פעמים שלם וכו' סוד השנים שיש מהסוד התמיד עז סנת ר'ז .
ועהו שלא גלה זה לישראל וחר עזר והזמירו על ככה ואמ' זה שמי לעולם . לעלם כתיב
חזר ואמ' זה שמי האחרון צדף אתה להעלמיו . וזה זכרי . כלומר האחר שמונה על גלות
מצרים יכול אתה להזכירו להם לישראל ולדורות הבאים .

עוד יש

לדעת כי מלאכי הפרת משכמים מנשאים למלך הכבוד בטח
מחמתם על כל ברכה ותהלה שאומרים
ואמלך

יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד באר מצא פירק ייכלות ושבת זה הדור למ
 מסדרי התפלות שכתבנו גם אחריו כמעט סוף סוף שרפי קדש למלך מלכי המלכים
 אשר היה ויהיה ויהיה ועל זה כתבנו שלמה אלה יי מלך בהנה יי מלך בטהיה יי מלך
 בטהיה ועוד יש לומר יי מלך בטיחא ישראל ממצרים כי אז כתיב ויהי ביום וקרא מלך
 יי מלך יכשיחא ומבבל שאז הכריזו מלכותו כרם ודריש הפרסי יי מלך לעולם ועד
 כשכחז ומבולתגו זה ואח' בזה לעולם ועד לא כמו כשיחא ממצרים שלא מלך כב יכול
 לא עבר שחרכ הכית ולא כמו כשעלו מבבל שלא מלך כב יכול לא עד שנחרכ בית סבי
 חבל כשכחז ומבולתגו זה ימלך לעולם ועד והנה תמצא חשבון גלות מצרי' בשם ההויה
 היור והסבי ההין בחשבון הגדול היה היום מאתים והוא בחשבון הקטן ששה הרי דו וד'
 אותיות השם הרי דו בחשבון גלות מצרים ולסוף דו היה יי מלך וזהו יי מלך וחזר
 ואמר יי מלך כבגד גלות כבל כי לאחר שבעים שנה מלך ישם ההויה עולה במלואו א' ד'
 וכשפוטו כו הרי ע' כי הואו בעלי הבר' לפעמים יחשבוהו מלא באלף ולפעמים חסד
 כפי הכרח החשבון ואף אם תחשבוהו בולא הלא אחר שבעים מלך וזהו יי מלך וחזר
 ואמר יי מלך לעולם ועד כבגד גלות חרום ששאלם שכתב דל' אלף ששי בחשבון ספר
 ההויה סהיוד והסבי ההין בחשבון הגדול הנה הכס מאתים והואו ששים הרי מאתים
 וששים ושם ההויה כפשוטו עולה כו ועוד אותיותיו הרי שלשים תן שלשים על מאתים
 וששים ישנו כידך דב' ושם ההויה בעצמו הוא סוד הואו ממורה על האלף קשש ושכת דב'
 לאלף הששי תגלה ותראה מלכותו עליכו ומשם ואילך ימלך לעולם ועד והנה מצאתי
 כתוב שכתבוק יי מלך לעולם ועד חתום קן הגלות והרי ביארנו הסוד הזה ונסד
 אדני יש בו מדרגת האלף ומדרגת הויה ומדרגת העשרה ומדרגת האחדים האלף
 במדרג' האלף בשמה כן היא ודרגת במדרג' שניה אל האלף היא מדרגת המאה הלא
 היא ארבע מאות והנכון במדרגת העשרות שהיא מדרגת שלשים א האלף והיא חמשים
 כפי חשבונה ממש אבל לא חמשים עשרות שאם כן תהיה במדרגת עליונה על הדרגת
 שהיא שמונה אל האלף והיור במדרגת רביעית אל האלף היא מדרגת האחדים והס'
 עשרה אחדים בחשבון היור הרי עולה שם הארבעות אלף ת' וד' אותיות שבו ושם אחר
 הרי אלף ת' ס' הן כדברים יוארו עיניך באור יי כי נקמלא הכית כלל אורה

עוד תמצא

פתיחא למת עמלק ואור השפת למשה כתיב זאת זכרון
 בשפר ושם באזכי יהושע וכו' והנה יש בו מן העיון מיה
 הוא זה שנהו סיבתו בשפר אם הוא כי משה אומה את זכר עמלק ולמה נהו סיבתו
 לזכרון ולמה בזה ושם באזכי יהושע שדחה שאומר לו שלמס אומה באזכי באילו הוא
 סוד גדול והנה כתב אדוני אחי ד' שלמה הלא זל' סדמו כפסוק כי יד על כס יה מפתח
 של המן כי כס יה ב' מ' הין ואח' כי יד על כס יה למנו ששים ידו על המן ודבדי פי הכס
 חן ולפי זה מטעם שלא יוכן בזה עליו לכותבו בדמו לזכרון בעלמא ופי' חוש הענין
 באזכי יהושע ולא יפרסמהו מטעם שלא יעתק מדור אל דור כי אם יעתק כשתגיע
 השעה יתבאר מן סתמכה כיוודעם שלא יוכל לקם

102
 1
 3
 102

פי כפול ישל למניהם וזכה רמוז נפילתו ונפילת עמו כמה פעמה מוכח להוראת כי זכר
 ל' בעמלק וטכת גדול בעמו ס' הין יואו יקרא סמו יי כפי לרמוז על הכסים סיעסס
 בזין ההוא יואו יואמר כי יד על כס יה כלומר אחר משה למה בגיית המזבח וקראתי
 סמו יי כפי מפני העתיד שעתיד הק' כ' ה' לשים ידו על הין ועתיד להלחם בו כי הוא
 מזרע עמלק ומלחמה ל' בעמלק מדור דור ועוד יש לנו לומר סדמו בבאן סוף וקן
 מלחמתו של הק' כ' ה' בעמלק וזה נראה לכתבו ברמוז בעלם מפני שסוד הקן תלוי בו
 ושימארנו בלחם ליהושע כן כון לכר ולכך בנה מזבח וקרא סמו יי כפי לרמוז כי זכר
 ל' בבצרה וטכת גדול בארץ חרום ועמ' ק' ושאו יעשה השם נפלאות וכסים ורמוז וס'
 סדמו והטכיה חמתי יהיה כמה סדמו יי כפי כפי בחשבון השל' ביתא המזמלשט
 הכבדיות בחילוף האותיות בכאות אחריהן עולה בב' מ' אלף ת' ס' וחשבון האותיות הרי
 אלף תש' והוא לטתי שנים אחר שכת דב' כי שכת הרצב יהיו מלחמות תפנים ומחה זכר
 עמלק וכמו שאמר כי זכר ל' בבצרה **בצרה** בב' מ' חמשת אלפים ורצב
 ואמר יואמר כי יד על כס יה זכר רמוז פתיחא למת עמלק כיד' על כס
 יה יד הוא ככני לשם אדני כי הוא מרת מלכות פנקראת יד דכתיב הנה יד יי הויה
 וכתי' היתת עלי יד יי ושם אדני עולה בב' מ' בפשיטותו ס' ה' וכס יה באותו הפשיטות
 באלף ביתא הכבדיות אלף ות' תי יד על כס יה כלומר שם אדני שצולה ס' ה' על כס יה
 שצולה אלף ות' ועלו כידך אלף ת' ס' ה' וזו תתחיל המלחמה האחרונה באדמו ועמלק
 וכשכת רצב היא שכת אלף תש' יהיה בהם הרב וזכרן ויחדו יסופו ישראל עונת חיל'

ועתה נדבר בסוד שמות בני יהודה פי

מומנו היו מלכיו ומזרעו הוא מלך המשיח ותראה כי כל התורה כלה מלאה חמשים
 הבאלה העתירה והנה אתה ירעת כי בעונותינו פרכו מורים היינו עם הסס ומעלנו
 בו אחרנו וזכותינו וחטובנו עם אבותינו העיינו וקדשנו ויהי העם כמתאוננים רב
 בעיני השם וזה באזכי כפי ישראל ועל זה נקראו מני בני יהודה ער ואונן על כי היינו כ
 כמתאוננים רב בעיני השם כי ער נתהפכו אותיותיו כדכתיב ויהי ער ככור יהודת
 רב בעיני יי וטכיהם סדמו ארצה ומיתם השם והרמוז בהם כי כפני כתי ישראל סדמו
 את ה' ארץ ונקרא הארץ את יושביה ואלה רמוז א האומר אל שכת שלם לאלף הששי ספ
 שפירשנו כשאל אשרי המחכה ויגיע וסרץ רמוז השא על חסעו ותשקן מיהיה קיים עד
 שכת דל' אלף ס' ורמוז עוד השא כי פתח תקוה יש לנו שכת דב' כי חזו תפעה קצ
 שפצה סהיתה סתומה וזרח רמוז על מלך המשיח שהוא מזרעו של ערץ סדמו אורח
 בעולם וסרץ וזרח גלוזן קאומים לרמוז כי כיום שארנו בו החזוק

היוצאת הכית וכארצו בו ציוס זרח אורו של משיח לקיים מה שבאחר וזרח השמש וזא ת
 השמש כי בו ביום כולר לדעת קנת מרבתינו וגם כרץ וזרח נולדו תאומים לרמוז כי
 שנת ר"ב פתח הפתח וזרח לנו השמש - זאם תדקרק למה נתן יד וחזר ונסתד יהי כח
 כמשיח ירו והנה יצא אחיו תבין פסוק חשב יי להשחית חמות בת ציון כנה קו כי הקד
 אינם נוטים אותו להשחית החמות רק לבנותה אבל הכוונה כי טרם מוכה ציון דפואה פ
 פרח ולזה קודם שהחריב בית המקדש כנה קו לבנותו זהו וזרח השמש וזא השמש מיד
 כשזרח אורו של משיח מיד בא וחסך אורו של מקדש וכמו שכתב אמרו כי ביום שכולר
 חרב הבית ולכך נתן זרח יד תחלה וכאילו מולד כלו והמילדת סקשרה על ידו שפי היה
 לרמוז על כטיית הקו ואחכ מיד יצא אחיו שהוא כרץ שרמוז על חרבן הכית שפרצו בו
 פרץ על בני פרץ הרי שרמוזים על מת שער ועל מה שעתיד רל על תחלת הגלות ועל
 סוף הגלות ותחלת הישועה

אמר עוד

ואחר יצא אחיו אשר על ירו השני לרמוז בו כשתעבור שנת ר"ב
 הכרמות בשמו של פרץ יצא ויתגלה הנעלם שנתן יד וחזר ונעלם
 וזרח אורו בעולם והמילדת שבחיה לקטור על ידו שכי יותר מצבע אחר לרמוז סיעשה
 הקמה בארוס וילבז לבושא סומקא וחרבא סומקא ויתפרע מן סומקא וירמוז ג'כ' פרץ
 וזרח למשיח בן אפרים ומשיח בן דוד פרץ ירמוז על משיח בן יוסף שיפרוץ בארץ פרץ
 על פני פרץ כי הוא שטנו של עשו ועל כי יפרוץ כו השם פרץ ויהרב וידקד והביטור
 ליו את אשר דקרו וזרח ירמוז על משיח בן דוד כי אורו יזרח באור השמש ומה שנתן
 יד תחלה וחזר ונעלם הוא לרמוז כי הוא כולר תחלה ואחכ יתגלה קודם לן משיח בן
 יוסף זהו ויהי כמשיח ירו והנה יצא אחיו כי חזר אחור באופן שכולר פרץ תחלה וזרח
 אחריו לרמוז שבתחלה יתגלה משיח בן יוסף וילחם מלחמות השם וידקד ויפרוץ בע
 פרץ בעצמו בהטלו מדרקות חרב בבוטו בהלחמו מלחמות השם וכמו שאלת מה פרצת
 עליך פרץ ואחכ יזרח אורו של משיח בן דוד אשר על ידו הפני כי דוד היה אדמוני
 עם יפה עינים וטוב רזאי וגם שמותי של הגוש מוריס על הגאולה סילה וצמח זמנחם
 ייכון יסילה רמוז לחשבנו שבספוק אשרי הנוחכה כי היור רמוז לי מאות יצאת על כי יצאת
 לנו צמח ישועה ומנחם כי הוא יחמכנו ממועשינו וצמח ומנחם הכל עולה בחשבון אחר
 ור זל כתעוררו בזה ויכון באתקם היינו מטפט ומטפט בג'א' מנחם

ועל דרך צחות

הלפון אפי אומר כי כיוון במשנה זמן ישיבתנו בארץ
 משכבכסנו בה על ידי הינשע עד שיצאנו על ידי כנז
 כטובדכנר כי היו י' ויבלין ובעליתא שמורה עליה תביא כרמוז ימי גלותנו זה כי ה
 המשנה כסדרה בצית מדרשו של ר' ומשנה בחשבון הקטן עולה י' ותוצא שי' ויבלין מ
 מנו ישראל בארץ ומשכבכסו בה עד שיצאו כיצד הכית נכבה בת'פ' שנה לנאת בני ישראל
 מארץ מצרים זא מהס א של מרבר כשארז ת'א ות' שערור הכית הרי ת'ל' טהן י'
 יובלין שמו בצית מדרשו של ר' כלוא בצית הארץ ית' שמו שהיא הארץ הקדושה וגם
 כרמוז במשנה ת' שנה של גורת בין הכתרים כי משנה עולה בג'א' שנה והארבע אריות

והמלה אחד הרי ת' ועוד כרמוז בה ארבעים שנה שהלכו בני ישראל במדבר זהו
 מנסה אס שנה כי כל זה נגזר וכסדר בצית מדרשו של ר' כלוא בצית דינו הנדק של
 הארון ית' שמו וי' ויבלין מנו בארצו ועוד כרמוז בה זמן בית שני עד שהוסר התמיד
 כי משנה עולה בחשבון ס' ה' וכחשבון הקטן י' הרי ת'א והארבע אריות והמלה
 אחד הרי ת'א כחשבו הסמ' של בית שני עד שהוסר התמיד ועל כל זה תרמוז מלת משנה
 נרמוז כבדיתא זמן בלכותנו כי הכריתא נעשת חוץ מכית מדרשו של ר' כי משיח שלא סר
 שמו ישראל תר'ב מנות כחשבון כדיתא בארץ הקדושה הן ארלס צעקו מונה להפליך
 את ישראל חוצה לארץ ובלינו חוץ מארצנו וכתרחקנו מעל ארמונו

ותניא

הוא כנו ותאר לבדיתא וחשבון תמיא בג'א' ש' ת'א וארבע אריות
 והמלה אחד הרי א' ת' ה' ט' ש' משנה הרי תמי עד שנת ר"ב סאנו חוץ מכית
 מדרשו של רבינו הקדוש כלוא חוץ מן הארץ הקדושה שנה בית ארנוכו הקדוש והיא
 ארץ אשר י' אלינו דורס אותה ולכך נקראת בית מדרשו כי מהוסר התמיד כחשב
 בלכותנו ואעפ שאני אומר זה על דרך הצחות לסימן בעלמא מיינדע אס מן השמים ה
 הסכימו באלה כי כרוך אליהם אשר שם שמונת בארץ א תקרי שמונת אלא שמונת

וכבר ידעת

מה שחלקו חכמים במסכת סנהדרין בפרק חלק על שמו של
 משיח שכל אחד דורס אותו כפי שמו ור'בן אחרי חורב
 ד'ב'ר' שמו וירצו לומר הנכבד מכל בית הארון וכן הוא בי הזו נכבד מכל בית אביל
 כאשר דרשו רז"ל על פסוק הנה ישביל עבדי וגם כי יהיה ג'כ' הסנהע על מזרע של בית
 ר' ומתרבוס ממרעבת כסלג חורא כתלגא איך הכונה על מזרע שהיה בבית הנשיא רבינו
 הקדוש רק על היית המשיח מוסגר כמו המזרע בבית אדמוני הקדוש ג'כ' ולהיות פו
 חוליינו הוא כשא ומכאכוינו הוא שכלם ואכחנו חשבנוהו נגוע מוכה אליס ומעונה
 והוא מוסגר בתוך היכל קן צפור בגן עדן בפיתח הפונה לרומי והיא עיר אחת בארץ ה
 סגליל כנקראת רומי קרובה לצפרי וכמצאת דרך חלולה מתחת לארץ מרומי לצפרי
 מכיתו של אבטוניכוס שהיה ברומי לכיתו של ר' שהיה בצפרי והיא בא אנטונימס דרך
 שם ללאוד תרוס בצבעה מפי ר'

ומה שאומרים

ברומי כתתא סכארץ איטאליא אגסי העירנו ביתו של ר' חו מצבת עפרה הרומי מלכות
 הכל סקר כי בתחלפה להס רומי ברומי לפי שלא שמועו על רומי שבארץ ישראל שנת
 יצאו כשאות לתלבי ארוס אחר חרבן הכית כמה שנים מפחד ישראל פן יתגו ראש ויריאו
 במימשחו מן בהסתלקס מעליהם ויסונו לאיתבא ואמכס רבינו הקדוש לא היה ברומי
 רכנא מימיו ולא יצא חונה לארץ גם הרומי מלכות סברומי רכתא אינם עפרה הרומי
 ימלכות ר' עקיבא וחכיו כי בארץ ישראל הם קבורים והמשיח ב'ג'צ' כפתח הפונה לרומי
 ינשכ ורואב על הגורות סגורני ברומי על ישראל והוא מה שאמר לג אליהו יא

לו לא ינה לך יהושע בן נון דקאי אסתחא דרומי ואפי' סכאן דקאי אסתחא דרומי דכפא
 אין הכונה בפתח דרומי ממש לא בפתח הסוכה לרומי דבתא יושב סם בגפ' לנוכח רומי
 נסח ואביטו השקננים סכה ומתבלל על חיבכה להעביר גלולים מן הארץ והוא סם געפ
 בפתח הסוכה לרומי בין סוכלי חללים וייסורין הם משה ודוד וד' שמעון בן יוחאי וד'
 אעזר כמו ורבינו הקדוש ושאר קדושים אולי חללים מיהם סכטלו חללים ומיהם סכבלו
 יסאין על עצמם והתכבדו לפני קונם והתבללו וענו את כפסם על עם לא אחר והמשיח
 קבל יתד מכלם ומכאובינו הוא סכלם. והוא סם כיניהם ועל כן נקרא חיורח דבי ד'
 כי כך הוא דרך החכמים לדבר במשל ומליצה לאחד את התלמידים וככאן כפסם מיה
 סרנינו לנא במאלי הזה לעת כואת.

ועתה שמעו

אי רודפי צדק וצדקאי מיענו שמעו אי שמעו שמעו אי ואכלו טוב ותתענג
 בראן כפסכם. החוכמים את אי דרומי לכס. וא תתנו דמינו
 עד יכונן ועד ימים את יושלם התלה בארץ.

אליכם

אליכם אקרא וקולי א בני אדם אשר לא קרו ולא פנו ולא שמעו תלמודי
 חכמים כמוני היום סלא קרייה ולא סכיתי ולא פמטי תלמודי החכמים
 ואיכני כמוהו רק כמוכיר. ואומר כי האיל ואסחנו מזמנים מבור הגלות לעלות. כי
 קרובה יאועת להינו לכא נדקתו להגלות. ראוי סכל אדם כלייתי יסתכן. ועל עובד
 יתאכן ויטא א ארובו ויתחכן לפניו. יקבלהו בתשובה ויהאמו ובישיעתו ויהאן.
 ויכתבהו בספר זיקים וימלטהו מחבלי מטיח. ויזכהו לגאולה. כי לא סכל
 יוכו לאמר רק הכנשא כתיב בספר בבא לציון גוש כרכתי ובעת

ההיא ימלט עמך כל הנמנא כתיב בספר. וגם כי אם יאכו ישראל בתשובה יתה עור
 אפ הקן ויקצרהו. ולא ימתין עד העת הקצוב והרשום כמו שאמרנו זל על פסוק אפי' א
 בעתה אחישנה. וכו' אחישנה לא זכב בעתה. ועתה היא פעת כעילה לקנות חיים עד ה
 העולם ולראות בטוב ירושלים. ולכן מילא שרונה להיות מדבי עליה ולזכות לגאולה
 ולחממה. ולראות בטוב אי ציון ולשמח שמחת עולם ולהתענג תענוב סאין לו ערך ואין
 לו דמיון וקצנה לתהלק לפני אלהים באור החיים כי מתקן תאור וכו' תאור הוא לעינים
 לחיות בטובם אי ולכך כהילכו נצח סלה ועד סאין לו הפסק. ראוי סכאן ואלך ידקדק
 בכל פעליו וכל צערו יספור ללכת דרך ישרה בדרכי התורה. ולא יטה ימין וסמאל ו
 ימורר כבדי על עונות ועוריו יטוב בתשובה שלמה. ואשר לא ידע להזהר יסאל אל
 החכמים הקדושים. הלא הם יורוהו וילמדוהו דעת בדרכי התורה ולא יכלם. מלסאן
 תמיד אל החכמים דרכי התורה והעבודה כי אי לאותה בושא אי לאותה כלמה. וספר
 היראה ופערי התשובה לרבינו יונה חסיד זל כל אדם יתחוק
 בועז ומרתו. והיתה עמו וקרא בו למען ילמד
 ליראה את השם ולכלי יסור מן המצוה ימין
 נסא. כי ספרי החסיד הנזכר זל הם

קאי הכמות רבי אליכות כוללים היכה מספר תורת האדם. ומס דברים מצארים

אשר אין בהם מן העומק. כל רודפיהם יאנוס. וספר מורה הנגעים אשר בספר כל כז
 סימן ס' ו. וגם רמב"ם הביא אשר חבד חסיד הקדוש הנזכר רבי יונה זל ימכר עם סאר
 ספרי. והיתה עמו וקרא בה למען ילמד לדעת איך יתנהג עם אשתו וככל אשר יפטר
 יסכיל וראוי להכריח את החוננים הלועזים לכשים יקראו להם הדרשה היא מדי אדם כ
 בחדשו כי רבים מהמון העם לא ידעו ולא יכינו גם הם גם כשיהם. הדינים הנריכים להם
 בהלכות נדה ואיסור והתר. ויס כשים ססופרות סכעת עם היום ספוסקות בו מלראות.
 ויס כשים ססופרות הז' ימים מעת לעת. ויס סטובלות ביום הפדעי ומכעד יום. וגם
 כז' ימים נקיים איך נזהרות כל כך עם כעליהן כמו קודם לכן וראוי להזהירם ולהוציאם
 מוטעותם. ונסארו כל הנשים כי מוחזקות הן בכות יסרא להיום. והירות מזהירות בתורה
 ובמצוות כאשר ידברו להן כלסון רבה. וכמה אנשי איכס מקפידים על התפלה ומסכיימי
 ומעריבים כמלאכתם או יושבים בטלים באוק ומתבטלי מן התפלה הם איכס אכרים אפי'
 השם והוא אינו זוכרים. גם כמה אנשים מרברים דברי תורה בשוקים וכרחוקות ואיכס
 כזהרים כנקיפת היריס וכנקיפת המקום. ויתשתככה אכני קדם בראש כל חונות. וגם
 מוכירים את השם סככר לבטלה וללא צדק. ונסיהם וכניהם וילדיהם מוכירים אורתו
 כחונות וכמקומו המטונפים ואם חי אי יאמרן אכן לסקר יסכענו. וכמה עברות חונות
 כבי אדם מאלולים בהם. וכמה בחורים אשר מקדשים להם נשים וקודם סיכפירוס לחותה
 כונעים בהן ומחבקים ומכסים וילפתו ארחות דרכם. ואיכס זוכרים כי כדיתה היא
 עומדת עד שמתכול טכילה ראיה במקוה כשר אחר ז' נקיים. ורעה מואת חולה אשר
 לא תוכל להרפא כי ביי עברו כי כבי זרי ילדו כי בגניעתם א חסוקותיהם וארסותיהם.
 בתנוק תאוותיהם. איתפאר סיפצו מעינותיהם. וישחיתו דרכם על הארץ. השחיתת
 התעבינו עליה. וכל פה דובר כגלה. רבו החכסולות. והולכי חונות עקלקלות.
 ורבים מהם יען לא נלו את אונם. ימקו בעונם. וראוי לרסם עליהם ולהודיעם וללמדם
 ולהציל לקוחים למוות ומטיס להרב. וכל מי שיש בידו תורה מודע יפנו מעינותיו חונת
 וילמד דעת את העם. כי החונה מוטלת עליו ללמד לעמו תורה וחונות ולהשמיעם ארת
 הוד קולו ויכס וידיקם. ונחל ערכיו יסקם. וחונות הרבים יהיה תליו עליו ויזכה למאפי'
 הכתוב כרכיאל. והחונתים יזהירו כוהני דקייצו וצדיקי הרבים כככנים לעולם
 ועד. ולתנכחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב.

ואחרי זה אומר בי ידוע הוא

ואה סאן זל סכפרי ישראל כפית וברור יתלכם ובגית המקדס ואיכס חוררים עד סיכסס
 סלסלם. ואעפ' שאנו מכקסים סלסלם בתפלותינו אין לנו תפלה מיוחדת על ככה. כי
 לא הגיע עת התפלה הזאת עד עתה. ועתה הגיע. וזנה עתה עת דודים. ולכן לעת
 כואת. כי קרובה יסועתנו לכא יראי ואלהוסי סמו להתפלל על שלם אלה ורחמי'
 למכע מן קדם אלה שמיא על רוא דכא. וחתורו את עונם ואת עין אבותם במעלם אשר
 יועלו בו. ועל זה סרנו תפלה קצרה להתפלל אותה האדם כאסמרת הקבר כי אי שעת
 יראים סתקחים. או בעת מנחת ערב אחר תפלתו ותפלה אז
 קצרה

קצתה חובתה מתפלת ראש המנה וקצתה מפרקי היכלות

יתבטל לפני אלהיו ויבכה על עוונות כשברו ויתודה עוונותיו
 ועונות אבותיו כאשר אמרו אחרי סיגוב אל אלהיו כלבב שלם ויאמר ככה **אנא**
 יי אלהתי עיניי פשעתי לפיך אני ויחי אני יי אלהי כפר בא לחטאים
 ולעונות ולפשעים שחאתי ופשעתי ופשעתי לפיך אני וציתי ככתיב לכי אככי הוא
 מונה פשעך למעני וחטאתיך לא אכזר ונאמר מחיתי כעב פשעך וכעבן חטאתיך
 סוכה אלי כי באתיך ואלו כ' יאמר פיר המעלות ממעמקים קראתיך יי וכו' ואחר כך
 יחזור ויעודה ויאמר **אנא** יי חטאתי עם אבותי העוונות והרשעו - והפירו
 באלהותך וכדור
 חלק כדור ולא כחלה כהן ישי אים לאתליו ישרא' ועתה שכרו וכחמנו וכחברנו ושלשתם
 בקשנו את יי אלהינו אנו ומבקשים ואת דוד מלכנו ובית קדשנו ותאשרתנו אפחנו
 מבין כי כתיב אחר יסובו בני ישראל ובקשו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו א' ואל
 מוכו באחרית הימים אכא יי המצא והדרש לנו ועשה עמנו אנת לנו וזה האר פניך א'
 מדקדך השמם למען ארני וקבץ נפשות קייך וכל מגורשי ותגנה מקדשי הלא ידענו
 כי בואר אתה כהן ישי וכן יתגדל שייך יי אלהינו על ישראל עמך וככ' תן פחדך יי
 אלהינו וכו' ער ואתך נרא על כל מה טבראת ואתך כך יאמר ועל כן נקוה לך יי א'ינו
 וכו' ער ולעולמי ער תחולך ככדור ואתך כך נכבן תן ככוד לעמך וכו' ואלו ב' יקיים
 יראו וישמחו וכו' ותחולך אתה יי אלהינו מהרה על כל מעשיך בירושלם עירך וכו'
 ב'ין תשכן ככדור ככתיב כה אמי יי א' שכתו א' ב'ין ושכתי בתוך ירושלם ונקראתי ירושלם
 עיר האמת וכו' כ' האות הר הקדש ונאמר ועלו מונס' עים כהר ב'ין וכו' ונאמר ויהיה
 יי לחולך על כל הארץ כיום יהיה יי אחד ושמו אחד ועוד ב'ין ודוד עברי מלך עליה
 נרועה אחר יהיה לכלם לחולך וכמעט י' לכו וחקותי ושמרו ועשו אותם ועוד כתיב
 וברתי להם ברית עולם יהיה אותם ונתתים והקדתי אותם ונתתי מקדשי בתוכם לעולם
 וברתי להם ברית עולם יהיה אותם ונתתים והקדתי אותם ונתתי מקדשי בתוכם לעולם

אנא יי

כתבנו לגולה אכא יי
 כתבנו ליסועה והקל חבלה
 ומחמנו עלינו ונכבנו ביום קראנו ואלו רבו עוונותי החר החר יוצר בראשית הלא סלח
 אכזר ועקב מחול מחול קדש ישראל ב' אכזר מלאכים אתה מלך אכזר מלך ברך מלך
 גדול מלך גדול מלך הדנה מלך ותיק מלך זך מלך חנון מלך טהור מלך יסר מלך כבוד
 מלך לעד מלך מבורך מלך כבוד מלך שמוך מלך עוזר מלך פודה מלך צדיק מלך קדוש
 מלך רחום מלך טומר מלך תם למה לך חובה עם זרע אברהם לך קנאה עם זרע
 ישחך למה לך תחרות עם זרע יעקב כי קנין שמים וארץ קראת אותם

ודע כי כמציא בפרקי היכלות כי מלאכי שלום מוכרי אהבה כשעה שרואי הגזרות

הקשות המתחדשות על ישראל ומסרים עטותיהם מראשיהם ומתירין
 אזניהם ומלביין מעשליהם ומעלין עשר על ראשיהם ומתפללים באשר ונוטלין על
 פניהם וכו' ואחריו הדר

אתר יוצר בראשית ער כי קנין וארץ קראת אותם וימיד הקלח מתחלה רחמים על ישראל
 וקול יוצא ואז ברוכים אתם מלאכי רעות מחבלי גזרות מוכרי אהבת בני ומו' לא'
 כגרי ארס ידמה ליהם לעצ' כמעשהם ולהתפלל בתפלתם כי זכה להתברך כגדבתם
 כי תפלה זו רצויה ומקובלת להתרבות א' השם כבועם שים עוד שרפי קדש היותם פלגים
 חין ערכם לפני מלפס ואם יהיה לו פנאי יאמר אחרי זה י' אלהינו ואלו אבותינו זכרנו
 וכו' עוב מלביך וכו' ופרשת העקיד' וכו' ישכך חמת מלכו מעליו ומעל עמו ישראל
 ויהי אהוב למעלה ונחמד למטה וחס ישרים פרוטה לזדקה בעבור כל ישראל ימצא חן
 בעיני השם וכן וצאתו כתי' לאמר מן החכמים ונראה טעם הדבר כי תחשב לו לזדקה
 כי יהיה ממזדיקי הרני' כי עשאים כלם בעלי דרך וטוב שיפרישנה קודם שיתפלל התפל'
 הזוכרת מבין ואילך כל אחר יעשה כפי כמו ויאחו צדיק דרכו ויער ידים יוסיף אומ' י'
 ג' השם לשא רנה ותחכה יקרב ביאת מסיחו ויזלכו מחבלי ומכל זה וצוקה וזכנו
 ויחילו ויקריבו אליו ונהיה מבני ביתו הקדושים אליו העומדים בהולכי השוכנים ב'
 בחציו והשוכנים בחדריו כי בית נאמן יעשה לנו כ' חצרות ההיכל לפני כמאמר
 הגבר הוקם על ימיה אלהי יעקב ונעים זמירות ישראל אשרי מבחר ותהרב ישכון ב'
 ארץ כשכנה בטוב ביתך קדוש היכלך ונאלץ זכרני יי ברצון עמך פקדני בשועתך
 לראות בטובת כחירך לשמוח בשמחת גוייך להתהלל עם בחלקך ונאלץ כי נחם י' ציון
 נחם כל חרבתיקה ויסם מדכרה כערך וערכה כן יי טעמן ושמחה ימצא
 כה עודה וקול זמרה

תם ונפלים פנה לא כורא עולם כסלם תאמר משרא קטרין כבוד הקן הרעום ככתב
 אמת לר אברהם הלוי הספרוי ויהיה חבורו שנת סלח העורף על האלף החמשי בכרך ה'
 הכקרא שיריו בארץ ין והתלהלל לא אשר עזרנו וברךך אמת הנחנו והוא תמיד יחפז
 במעגלי דרך כרבי תורתו ויקטע כלבנו אהבתו ויתן על פנינו יראתו ויהיו ע'
 פזרנו ולכנו מסורים לוי סלא כנא מקו עבודתו וידריכנו כדרך אור א' עיר דבירו
 וחברותינו ויורנו מורכבי וכלכה באורח: קינו כי מצין תנא תורה ודבר א' מירושלם

סוד הקץ רשום בכתב האמת והוא סוד הארץ וסוד הקץ במלואו אשר בו ליחודים אורה אף ישועתנו בעת צרה

בראות המחוקקים יחוקקו דרך תפארת תואמי הזה הוסכמו לחוקקו בעט ברזל ועפרת
 נחחק על ידי היפס כר דוד בן חמים ואכי אשטודק דטולקן אים כרוככרל עם חכמי
 הכלויט לי השתדלתי בחקיקת המאמר הזה ודוקתי חותנו ברעק רב כפי כחי ונשלמת
 חקיקתו ס'ית גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון לפרט השף הכפי ביום ז' ע' לחדם
 ס'ין בקושט אכטייה העיר הגדולה אשר תחת ממשלת המלך הגדול סולטן כוזיט ישאלת
 הא יראתיהו ואורך ימים יסביעהו אמין וי' סלה סלה סלה כ' יל א'